จงเป็นผู้เมตตากรุณาดังพระบิดาทรงเมตตากรุณา
MERCIFUL LIKE THE FATHER
(ลก 6:36)

ปีศักดิ์สิทธิ์ กับ ชีวิตคริสตชน

8 ธันวาคม 2015 – 20 พฤศจิกายน 2016

จงเป็นผู้เมตตากรุณาดังพระบิดาทรงเมตตากรุณา

MERCIFUL LIKE THE FATHER

ทนฺ (ลก 6:36)

ปีศักดิ์สิทธิ์กับ ชีวิตคริสตชน

8 ธันวาคม 2015 – 20 พฤศจิกายน 2016

คำนำ

ในโอกาส **“ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม”** (Jubilee of Mercy) สมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิส ทรงขอร้องให้มีการกลับใจอย่างแท้จริง เพราะนี่เป็นโอกาสดีที่สุดที่จะเปลี่ยนชีวิตของเรา นี่เป็นเวลาที่จะต้องยอมให้หัวใจของเราได้รับการสัมผัสจากพระเมตตาของพระเจ้า เพราะการที่ยึดติดอยู่ในหนทางแห่งความชั่วร้าย มีแต่จะทำให้ผู้นั้นตกอยู่ในความหลอกลวงและโศกเศร้า พวกเราต้องเจริญชีวิตปีศักดิ์สิทธิ์นี้ในแสงสว่างแห่งพระวาจาของพระคริสตเจ้า คือ **“จงเป็นผู้เมตตากรุณา ดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเถิด”** (ลก 6:36) เพราะฉะนั้น การเป็นผู้เมตากรุณาดั่งพระบิดาเจ้าจึงต้องเป็น **“คติประจำใจ”** ของปีศักดิ์สิทธิ์นี้ เพราะเราไม่สามารถหลีกเลี่ยงพระวาจาของพระเจ้าที่มอบไว้ให้เราได้ พระวาจาเหล่านั้นจะเป็นมาตรการที่เราจะถูกพิพากษาว่าเราได้ให้อาหารคนหิวโหย ให้น้ำดื่มแก่ผู้กระหาย ต้อนรับคนแปลกหน้า ให้เสื้อผ้าแก่คนที่ไม่มีเสื้อผ้าใส่ ให้เวลาอยู่กับผู้ป่วยและคนที่อยู่ในเรือนจำอย่างไร (เทียบ มธ 25:31-45)

ในปีศักดิ์สิทธิ์นี้ขอให้พวกเราทุกคนเป็นประจักษ์พยานด้วยชีวิตคริสตชนและเรียนรู้ความหมายของพระวาจาที่ว่า “เราพอใจความเมตตากรุณา มิใช่พอใจเครื่องบูชา” (มธ 9:13)

ขออำนวยพร

(พระคาร์ดินัล ฟรังซิสเซเวียร์ เกรียงศักดิ์ โกวิทวาณิช)
ประมุขแห่งอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ

สารบัญ

หน้า

- ตราสัญลักษณ์โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม 6
- บทภาวนาของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส สำหรับปีศักดิ์สิทธิ์ 9
- การรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม 11
- งานเมตตาจิตด้านร่างกายและงานเมตตาจิตด้านจิตใจ 16
- การจาริกแสวงบุญ 22
- พระคุณการุณย์ 34
- วจนพิธีกรรมแสวงบุญ ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม แบบที่ 1 40
- วจนพิธีกรรมแสวงบุญ ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม แบบที่ 2 62

ตราสัญลักษณ์
โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

“จงเป็นผู้เมตตากรุณา
ดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเถิด” (ลก 6:36)
(8 ธันวาคม 2015 – 20 พฤศจิกายน 2016)

ทั้งตราสัญลักษณ์ และคำขวัญได้ให้ความหมายอันน่ายินดีในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์ ดังนี้

คำขวัญที่ว่า “จงเป็นผู้เมตตากรุณา ดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณาเถิด” (ซึ่งนำมาจากพระวรสารนักบุญลูกา บทที่ 6 ข้อ 36) ได้เชื้อเชิญให้เรามีชีวิตที่เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณาตามพระฉบับแบบของพระบิดาเจ้า ผู้ทรงขอให้เราอย่าได้ตัดสิน หรือกล่าวโทษ แต่ขอให้เราให้อภัย และมอบความรักและการอภัยอย่างไม่มีขอบเขต (เทียบ ลก 6:37-38)

ตราสัญลักษณ์ ที่เป็นผลงานของคุณพ่อ Marko I. Rupnik พระสงฆ์คณะเยซูอิต นี้ ได้แสดงความคิดรวบยอดทางเทววิทยาในเรื่องความเมตตากรุณา กล่าวคือ ตราสัญลักษณ์นี้ได้แสดงภาพพระบุตรที่ทรงแบกมนุษย์ที่หลงไปไว้บนบ่าของพระองค์ โดยนำภาพที่มีคุณค่ามากๆ ของพระศาสนจักรสมัยโบราณมาใช้ ซึ่งแสดงถึงความรักของพระคริสตเจ้า ที่รวมพระธรรมล้ำลึกแห่งการรับสภาพมนุษย์และการไถ่บาปมนุษยชาติไว้อย่างครบถ้วนบริบูรณ์ ภาพวาดนี้ถูกวาดขึ้นเพื่อแสดงให้เห็นว่า พระผู้เลี้ยงแกะที่ดีได้ทรงสัมผัสกับเลือดเนื้อของมนุษย์อย่างลึกซึ้ง และโดยอาศัยความรักของพระองค์ พระองค์ได้ทรงมอบชีวิตของพระองค์แก่เขา

นอกจากนั้น สิ่งสำคัญที่ต้องกล่าวถึงก็คือ พระผู้เลี้ยงแกะที่ดีทรงรับเอาสภาพความเป็นมนุษย์ไว้ในพระองค์เองด้วยพระเมตตาอันสูงสุด ยิ่งกว่านั้น พระเนตรของพระองค์ได้รวมกับนัยน์ตาของชายคนนั้น พระคริสตเจ้าทรงทอดพระเนตรด้วยนัยน์ตาข้างหนึ่ง

ของอาดัม และเขาก็มองด้วยพระเนตรข้างหนึ่งของพระคริสตเจ้า มนุษย์ทุกคนพบสิ่งนี้ในพระคริสตเจ้า ผู้ทรงเป็นอาดัมใหม่ คือได้พบกับความเป็นมนุษย์ของเขาและอนาคตที่เขากำลังมุ่งไปถึง โดยรำพึงถึงความรักของพระบิดาเจ้าด้วยสายพระเนตรของพระองค์

ส่วนฉากหลังนั้น อยู่ภายในรูปทรงเมล็ดอัลมอนด์ ซึ่งเป็นรูปทรงที่ทรงคุณค่าต่อการวาดภาพศักดิ์สิทธิ์แบบโบราณ และแบบสมัยกลาง อันบ่งบอกถึงสองพระธรรมชาติที่รวมอยู่ด้วยกันในพระคริสตเจ้า นั่นคือ พระธรรมชาติพระเจ้า และพระธรรมชาติมนุษย์ รูปทรงวงรีที่มีจุดศูนย์กลางรวมกันทั้งสามวง ที่มีสีจากสว่างขึ้นออกไปทางด้านนอก บ่งบอกถึงพระราชกิจของพระคริสตเจ้า ที่ทรงนำมนุษย์ออกจากค่ำคืนแห่งบาปและความตาย ในอีกด้านหนึ่ง ความเข้มของสีในส่วนที่เข้มกว่า ยังหมายถึง ความรักของพระบิดาเจ้าที่โปรดอภัยทุกอย่าง ซึ่งไม่อาจจะหยั่งรู้ได้

ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

บทภาวนาของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสสำหรับปีศักดิ์สิทธิ์

ข้าแต่พระเยซูคริสตเจ้า

พระองค์ทรงสอนข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีใจเมตตากรุณาเหมือนพระบิดาในสวรรค์ และยังตรัสอีกว่าผู้ที่เห็นพระองค์ก็เห็นพระบิดาด้วย โปรดทรงเผยพระพักตร์ แล้วข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้รับความรอดพ้น สายพระเนตรเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ช่วยให้ศักเคียสและมัทธิวพ้นจากการเป็นทาสของทรัพย์สินเงินทอง ช่วยให้หญิงที่ผิดประเวณีและมารีย์ ชาวมักดาลา ได้เป็นอิสระจากการแสวงหาความสุขจากสิ่งสร้างเท่านั้น สายพระเนตรเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ทำให้เปโตรร้องไห้เสียใจที่ได้ทรยศต่อพระองค์ และยังทำให้โจรกลับใจมั่นใจว่าจะได้อยู่ในสวรรค์กับพระองค์ โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายฟังพระวาจาที่เคยตรัสกับหญิงชาวสะมาเรียว่า “หากท่านรู้จักของประทานของพระเจ้า” ประหนึ่งได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าแต่ละคน

เมื่อมองดูพระพักตร์ของพระองค์ ข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็นพระพักตร์ของพระบิดาที่มนุษย์ไม่อาจแลเห็นได้ เป็นพระพักตร์ที่สำแดงพระอานุภาพโดยการให้อภัยและทรงพระเมตตา โปรดให้พระศาสนจักรแสดงให้โลกเห็นพระพักตร์ของพระองค์ ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพอย่างรุ่งโรจน์ พระองค์

ทรงประสงค์ให้ศาสนบริกรของพระองค์มีความอ่อนแอ เพื่อจะได้มีใจเมตตาสงสารผู้ที่ไม่รู้และหลงผิด โปรดให้ทุกคนที่เข้ามาพบเขารู้สึกว่าพระเจ้าทรงแสวงหา รัก และให้อภัยเขา

โปรดประทานพระจิตของพระองค์ลงเหนือข้าพเจ้าแต่ละคน ให้ทรงเจิมและบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมจะได้เป็นปีแห่งความโปรดปรานจากองค์พระผู้เป็นเจ้า พระศาสนจักรจะได้รื้อฟื้นความกระตือรือร้นที่จะประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่และถูกจองจำให้เป็นอิสระ และคืนสายตาให้แก่คนตาบอด ข้าพเจ้าทั้งหลายวอนขอดังนี้ อาศัยการวอนขอแทนของพระนางมารีย์ พระมารดาแห่งความเมตตา เดชะพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงจำเริญและครองราชย์ เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวกับพระองค์และพระจิตเจ้า ตลอดนิรันดร อาแมน

การรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ โอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม

พระสันตะปาปาได้กล่าวถึงกิจการและบุคคลแต่ละกลุ่มที่จะรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ดังนี้

1. การจาริกแสวงบุญ

คริสตชนที่แสวงบุญในสังฆมณฑลของตน ณ วัดหรือสักการสถานที่พระสังฆราชท้องถิ่นกำหนด หรือไปแสวงบุญที่กรุงโรม ณ มหาวิหารทั้ง 4 แห่ง ที่กรุงโรม ได้แก่ มหาวิหารนักบุญเปโตร มหาวิหารนักบุญเปาโล มหาวิหารนักบุญยอห์น ลาเตรัน มหาวิหารพระนางมารีย์ รวมทั้ง วัดนักบุญลอเรนซ์นอกกำแพงกรุงโรม (Saint Lawrence Outside the Walls) วัดไม้กางเขนศักดิ์สิทธิ์แห่งกรุงเยรูซาเล็ม (The Church of the Holy Cross in Jerusalem) และวัดนักบุญเซบาสเตียนนอกกำแพงกรุงโรม (Saint Sebastian Outside the Walls) และสักการสถานอีกสองแห่ง คือ สักการสถานความรักของพระเจ้า (Shrine of Divine Love) และวัดพระจิต (the Church of Santo Spirito in Sassia) **และมหาวิหารในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์**ที่ตามธรรมประเพณีเป็นสถานที่แสวงบุญเพื่อรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์

- พระคุณการุณย์ที่คริสตชนได้รับในปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม จะต้องเป็นประสบการณ์ให้เห็นถึงพระเมตตาของพระเจ้า
- เพื่อรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ มีการเดินจาริกแสวงบุญสั้นๆ ไปยังประตูศักดิ์สิทธิ์ (ประตูแห่งพระเมตตา) เป็นเครื่องหมายของความปรารถนาที่จะกลับใจอย่างลึกซึ้ง

2. **สำหรับคริสตชนที่ไม่สามารถจาริกแสวงบุญมายังประตูศักดิ์สิทธิ์ได้ (ผู้ป่วย คนชรา ผู้ที่อยู่โดดเดี่ยว ฯลฯ)**
   - อดทนยอมรับความเจ็บป่วยและความทุกข์ทรมานเพื่อจะได้สนิทสัมพันธ์กับพระคริสตเจ้า ผู้ทรงรับทรมาน สิ้นพระชนม์ และกลับคืนชีพ ซึ่งให้ความหมายถึงคุณค่าของความเจ็บป่วย และการอยู่อย่างโดดเดี่ยว **การดำเนินชีวิตด้วยความเชื่อและความหวังอย่างชื่นชมยินดี ในการทดลองนี้**
   - การรับศีลมหาสนิท หรือการร่วมพิธีบูชาขอบพระคุณและสวดภาวนากลุ่ม แม้แต่โดยการร่วมพิธีผ่านสื่อ
3. **สำหรับนักโทษ**
   - กลับใจ ตระหนักถึงความผิดที่ได้ทำ ปรารถนาที่จะออกมาสู่สังคม และชดเชย เพื่อสัมผัสพระเมตตาของพระบิดาต่อผู้วอนขอการอภัยจากพระองค์

- พวกเขาอาจได้รับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ในวัดน้อยของเรือนจำ
- อาจโดยท่าทีของการยกความคิดจิตใจขึ้นหาพระบิดาและภาวนาต่อพระองค์ ทุกครั้งที่ก้าวข้ามธรณีประตูของห้องขัง (ให้ความหมายแก่พวกเขาถึงการก้าวผ่านประตูศักดิ์สิทธิ์) เพราะพระเมตตาของพระเจ้าสามารถเปลี่ยนหัวใจ และเปลี่ยนห้องขังให้กลายเป็นประสบการณ์ของอิสรภาพ (จากบาป)

4. **ทุกครั้งที่แต่ละคนทำงานเมตตาจิตด้านจิตใจและงานเมตตาจิตด้านร่างกาย (spiritual and corporal works of mercy) หนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้น**

   งานเมตตาจิตด้านจิตใจ คือ การสอนผู้ไม่รู้ การให้คำปรึกษาแก่ผู้สงสัย การบรรเทาผู้มีความทุกข์ การตักเตือนคนบาป การอดทนผู้กระทำผิด การให้อภัยแก่ทุกคนที่ทำร้าย และการสวดภาวนาให้ทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่สิ้นใจไปแล้ว

   งานเมตตาจิตด้านร่างกาย คือ การให้อาหารคนหิวโหย การให้น้ำดื่มแก่ผู้กระหาย การให้เสื้อผ้าแก่ผู้ไม่มีนุ่งห่ม การให้ที่พักแก่ผู้ไร้ที่อยู่ การเยี่ยมผู้ป่วย การเยี่ยมผู้ถูกจองจำ และการฝังศพผู้ล่วงลับ

5. **การภาวนาเพื่อผู้ล่วงลับ** โดยระลึกถึงเขาในพิธีบูชาขอบพระคุณ (ในความเป็นหนึ่งเดียวของสหพันธ์นักบุญ)

ภาวนาเพื่อเขา เพื่อพระพักตร์อันเมตตาของพระบิดาเจ้าจะได้ปลดปล่อยเขาจากบาปทั้งปวง และรับเขาเข้าสู่สันติสุขนิรันดร

เงื่อนไขในการรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ในปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม คือ

1. มีเจตนาที่จะรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์
2. ปฏิบัติกิจการที่กล่าวถึงข้างต้นอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่พระสันตะปาปาทรงแนะนำ
3. สวดภาวนาบท “ข้าแต่พระบิดา” และบท “ข้าพเจ้าเชื่อ (สัญลักษณ์ของอัครสาวก)” อย่างศรัทธา
4. รับศีลอภัยบาป
5. รับศีลมหาสนิท
6. สวดเพื่อพระสันตะปาปาและตามพระประสงค์ของพระสันตะปาปา (ควรสวดบทภาวนาของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสสำหรับปีศักดิ์สิทธิ์ และจบการภาวนาด้วยการสรรเสริญพระเมตตาของพระเจ้า เช่น ด้วยการภาวนาว่า “ข้าแต่พระเยซูผู้ทรงพระเมตตา ข้าพเจ้าวางใจในพระองค์”)

หมายเหตุ

1. ต้องปฏิบัติให้ครบเงื่อนไข
2. พระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ เป็นพระคุณที่มีกำหนดให้รับได้วันละ 1 ครั้ง และสามารถอุทิศพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์นี้แก่ผู้ล่วงลับได้ด้วย

งานเมตตาจิตด้านร่างกาย และงานเมตตาจิตด้านจิตใจ

งานเมตตาจิตด้านร่างกายและงานเมตตาจิตด้านจิตใจเป็นกิจการด้านเมตตาจิตที่เรากระทำเพื่อนำความรักและพระเมตตาของพระเจ้าไปสู่ผู้ที่ยากลำบากและต้องการความช่วยเหลือ

พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า “**ผู้มีใจเมตตา ย่อมเป็นสุข เพราะเขาจะได้รับพระเมตตา**” (มธ 5:7) และพระองค์ทรงสอนบัญญัติเอกสองประการก็คือ “**ท่านจะต้องรักองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของท่านสุดจิตใจ สุดวิญญาณ สุดสติปัญญาของท่าน นี่คือบทบัญญัติเอกและเป็นบทบัญญัติแรก บทบัญญัติประการที่สองก็เช่นเดียวกัน คือท่านต้องรักเพื่อนมนุษย์เหมือนรักตนเอง**” (มธ 22:37-39)

งานเมตตาจิตด้านร่างกาย

งานเมตตาจิตด้านร่างกาย คือ การปฏิบัติกิจกรรมเพื่อช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องที่ยากลำบากและต้องการความช่วยเหลือด้านร่างกายและสิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ ประกอบด้วย

1. การให้อาหารคนหิวโหย
2. การให้น้ำดื่มแก่ผู้กระหาย

3. การให้เสื้อผ้าแก่ผู้ไม่มีนุ่งห่ม
4. การให้ที่พักแก่ผู้ไร้ที่อยู่
5. การเยี่ยมผู้ป่วย
6. การเยี่ยมผู้ถูกจองจำ
7. การฝังศพผู้ล่วงลับ

ในพระวรสารของนักบุญมัทธิว เราพบคำสอนของพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับงานเมตตาจิตด้านร่างกาย 6 ประการแรก ดังนี้

“แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสแก่ผู้ที่อยู่เบื้องขวาว่า ‘เชิญมาเถิด ท่านทั้งหลายที่ได้รับพระพรจากพระบิดาของเรา เชิญมารับอาณาจักรเป็นมรดกที่เตรียมไว้ให้ท่านแล้วตั้งแต่สร้างโลก เพราะว่า เมื่อเราหิว ท่านให้เรากิน เรากระหาย ท่านให้เราดื่ม เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ต้อนรับ เราไม่มีเสื้อผ้า ท่านก็ให้เสื้อผ้าแก่เรา เราเจ็บป่วย ท่านก็มาเยี่ยม เราอยู่ในคุก ท่านก็มาหา

“บรรดาผู้ชอบธรรมจะทูลถามว่า ‘พระเจ้าข้า เมื่อใดเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงหิว แล้วถวายพระกระยาหาร หรือทรงกระหาย แล้วถวายให้ทรงดื่ม เมื่อใดเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ทรงเป็นแขกแปลกหน้า แล้วต้อนรับ หรือทรงไม่มีเสื้อผ้าแล้วถวายให้ เมื่อใดเล่าข้าพเจ้าทั้งหลายเห็นพระองค์ประชวรหรือทรงอยู่ในคุกแล้วไปเยี่ยม’ พระมหากษัตริย์จะตรัสตอบว่า ‘เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า ท่านทำสิ่งใดต่อพี่น้องผู้ต่ำต้อยที่สุดของเราคนหนึ่ง ท่านก็ทำสิ่งนั้นต่อเรา’” (มธ 25:34-40)

นอกจากนั้น ในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเราพบงานเมตตาจิตฝ่ายกายเรื่อง “การฝังศพผู้ล่วงลับ” จากหนังสือโทบิต

งานเมตตาจิตด้านจิตใจ

งานเมตตาจิตด้านจิตใจ คือ กิจการแห่งความรักที่เราช่วยเหลือเพื่อนพี่น้องของเราในความต้องการด้านวิญญาณ ด้านจิตใจ ด้านอารมณ์และความรู้สึกของเขา

งานเมตตาจิตด้านจิตใจประกอบด้วย

1. **การสอนผู้ไม่รู้** คือ กิจการแห่งความรักที่เราช่วยเหลือผู้อื่นให้เรียนรู้ถึงความจริงที่พวกเขาจำเป็นต้องรู้เพื่อความรอดพ้นของวิญญาณ ดังที่พระเยซูเจ้าทรงสั่งอัครสาวกให้ไปประกาศข่าวดีแก่มวลมนุษย์ “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง” (มก 16:15)
2. **การให้คำปรึกษาแก่ผู้สงสัย** คือ กิจการแห่งความรักที่เราช่วยเหลือผู้อื่นให้มั่นใจในสิ่งที่เขาพึงปฏิบัติเพื่อแสดงความรักต่อพระเจ้าและรับใช้พระองค์ ในการให้คำปรึกษาแก่ผู้สงสัย เราทำตามที่พระเยซูเจ้าทรงสอนว่า “เรามอบสันติสุขไว้ให้ท่านทั้งหลาย เราให้สันติสุขของเราแก่ท่าน เราให้สันติสุขแก่ท่าน ไม่เหมือนที่โลกให้ ใจของท่านอย่าหวั่นไหว หรือมีความกลัวเลย” (ยน 14:27)
3. **การบรรเทาผู้มีความทุกข์** คือ กิจการแห่งความรักที่เราช่วยเหลือผู้อื่นที่กำลังมีความทุกข์ให้ได้รับความบรรเทาใจ หรืออาจเป็นการละเว้นการกระทำบางอย่าง

ที่จะทำให้ผู้อื่นไม่สบายใจ ด้วยกิจการแห่งความรักนี้ เรากำลังนำผู้ที่มีความทุกข์ไปหาพระเยซูเจ้าตามที่พระองค์ทรงสอนว่า “ท่านทั้งหลายที่เหน็ดเหนื่อยและแบกภาระหนัก จงมาพบเราเถิด เราจะให้ท่านได้พักผ่อน” (มธ 11:28)

4. **การตักเตือนคนบาป** คือ กิจการแห่งความรักที่เราช่วยเหลือพี่น้องของเราที่ได้กระทำบาปให้ตระหนักถึงผลร้ายของบาป กิจการแห่งความรักนี้กระทำโดยการช่วยเพื่อนพี่น้องไม่ให้ทำบาปหรือช่วยเขาให้พ้นจากโอกาสบาป หรือช่วยแนะนำ หรือนำเขาไปรับศีลอภัยบาป บางครั้งกิจการนี้อาจทำโดยการเป็นตัวอย่างที่ดีโดยมีเจตนาเพื่อให้เพื่อนพี่น้องผู้ทำบาปได้ตระหนักถึงผลร้ายของบาป กลับใจ และสำนึกผิด พระเยซูเจ้าทรงสอนเราว่า “เราบอกท่านทั้งหลายว่าในสวรรค์จะมีความยินดีเช่นนี้เพราะคนบาปคนหนึ่งกลับใจมากกว่าความยินดีเพราะคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนที่ไม่ต้องการกลับใจ” (ลก 15:7)
5. **การอดทนผู้กระทำผิด** คือ กิจการแห่งความรักที่เราอดทนต่อความทุกข์ ความไม่สะดวก หรือผลร้ายที่ตามมาจากการกระทำผิดของผู้อื่น พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เราในเรื่องนี้ ทั้งๆ ที่พระองค์เป็น

ผู้บริสุทธิ์แต่ก็ทรงอดทนยอมรับความทุกข์ทรมานและความตายบนไม้กางเขน เพื่อกอบกู้มนุษย์ให้รอดพ้นจากบาป พระองค์ทรงสอนเราว่า “แต่เรากล่าวกับท่านทั้งหลายที่กำลังฟังอยู่ว่า จงรักศัตรู จงทำดีต่อผู้ที่เกลียดชังท่าน จงอวยพรผู้ที่สาปแช่งท่าน จงอธิษฐานภาวนาให้ผู้ที่ทำร้ายท่าน” (ลก 6:27-28)

6. **การให้อภัยแก่ทุกคนที่ทำร้าย** คือ กิจการแห่งความรักขั้นสูงที่เราให้อภัยแก่ผู้ที่ทำร้ายเราไม่ว่าจะเป็นทางร่างกายหรือจิตใจ พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างและทรงสอนเราให้ให้อภัยคนที่ทำร้ายเรา ในบทข้าแต่พระบิดา พระองค์ทรงสอนเราให้ภาวนาต่อพระบิดาว่า “โปรดประทานอภัยแก่ข้าพเจ้า เหมือนข้าพเจ้าให้อภัยแก่ผู้อื่น” (มธ 6:12)
7. **การสวดภาวนาให้ทั้งผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่และผู้ที่สิ้นใจไปแล้ว** เป็นกิจการที่เราแสดงความเชื่อและความเป็นหนึ่งเดียวกับเพื่อนพี่น้องในความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์ สิ่งนี้เป็นกิจการที่เราแผ่ขยายความรักของพระเจ้าไปยังเพื่อนพี่น้องทั้งที่ยังมีชีวิตอยู่และวิญญาณในไฟชำระที่จากโลกนี้ไปแล้ว การทำกิจการแห่งความรักนี้เป็นการทำตามพระประสงค์ของพระเยซูเจ้า ที่ทรงภาวนาต่อ

พระบิดาในอาหารค่ำมื้อสุดท้ายว่า “ข้าแต่พระบิดา ผู้ที่พระองค์ประทานให้ข้าพเจ้านั้น ข้าพเจ้าปรารถนาให้เขาอยู่กับข้าพเจ้าทุกแห่งที่ข้าพเจ้าอยู่ เพื่อเขาจะได้เห็นพระสิริรุ่งโรจน์ ซึ่งพระองค์ประทานแก่ข้าพเจ้า” (ยน 17:24)

การจาริกแสวงบุญ

คุณพ่อทัศไนย์ คมกฤส

การจาริกแสวงบุญ หรือการเดินทางแสวงบุญเป็นคำที่เราใช้เพื่อหมายถึงกิจกรรมที่ภาษาอังกฤษเรียกว่า “pilgrimage” ซึ่งมีรากศัพท์มาจากคำภาษาลาตินว่า “peregrinatio” [per = ผ่าน + ager = ทุ่งนา รวมแล้วแปลว่า “การเดินทาง (ผ่านทุ่งนา) ไปยังที่ต่างๆนอกถิ่นที่อยู่” คำนามภาษาลาตินเรียกผู้ทำกิจกรรมนี้ว่า “peregrinus” แล้วกลายเป็นภาษาฝรั่งเศสว่า ‘peregrin, pelerin” ผ่านมาเป็นภาษาอังกฤษว่า “pilgrim”] ในปัจจุบันคำนี้มักจะมีความหมายทางศาสนา หมายถึงการเดินทางไปยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์อันเป็นที่เคารพนับถือพิเศษเพราะสถานที่นั้นมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพระเจ้า หรือเทพเจ้าของตน หรือมิฉะนั้นก็เกี่ยวข้องกับบุคคลศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเป็นที่เคารพของประชาชน โดยมีเจตนาเพื่ออ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากเบื้องบน หรือเพื่อขอบคุณที่ได้รับความช่วยเหลือนั้นมาแล้ว นอกนั้นบางครั้งยังมีเจตนาเป็นการชดเชยความผิดที่ได้เคยทำไว้ในอดีตด้วย เราพบการปฏิบัติเช่นนี้ไม่ใช่จำเพาะในคริสตศาสนาเท่านั้น ศาสนาใหญ่ๆล้วนมีธรรมเนียมปฏิบัติเช่นนี้ด้วยกันทั้งนั้น เช่น ศาสนาฮินดูก็มีการไปแสวงบุญเช่นที่เมืองพาราณสี ชาวพุทธก็มักจะแสวงบุญไปยังสถานที่ประสูติ ตรัสรู้ และปรินิพานของพระพุทธเจ้า ชาวมุสลิมก็มีการฮัจญ์ไปยังนครเมกกะ เป็นต้น ตั้งแต่สมัยพันธสัญญา

เดิมแล้ว ชาวอิสราเอลมักจะแสวงบุญไปยังสักการสถานที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์หรือบุคคลสำคัญในอดีต เช่นสักการสถานที่เชเคม และมัมเร ซึ่งเกี่ยวข้องกับอับราฮัม เบธเอลซึ่งเกี่ยวข้องกับยาโคบ กิลกัล ชิโล หรือมิสปาห์ซึ่งเกี่ยวข้องกับการตั้งถิ่นฐานของเผ่าต่างๆในแผ่นดินคานาอัน เป็นต้น แต่ในที่นี้เราจะกล่าวถึงการจาริกแสวงบุญจำเพาะที่เกี่ยวข้องกับคริสตศาสนาและคริสตชนเท่านั้น

การจาริกแสวงบุญไปยังแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์

สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ซึ่งคริสตชนให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกมาตั้งแต่ต้นก็คือสถานที่ซึ่งเกี่ยวข้องกับพระชนมชีพของพระเยซูเจ้า อันได้แก่สถานที่ต่างๆในดินแดนปาเลสไตน์ที่พระเยซูเจ้าเคยประทับอยู่หรือทรงประกอบกิจการที่มีเล่าไว้ในพระคัมภีร์ เอวเซบีอุส นักประวัติศาสตร์เล่าว่าตั้งแต่ศตวรรษที่ 2 แล้ว เมลีโตพระสังฆราชแห่งเมืองซาร์แดสได้เดินทางไปแสวงบุญในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์เมื่อปี ค.ศ. 160 ในศตวรรษต่อมาพระสังฆราชอเล็กซานเดอร์แห่งกับปาโดเชียก็เดินทางแสวงบุญไปที่กรุงเยรูซาเล็มในปี ค.ศ. 216 เป็นต้น เมื่อพระจักรพรรดิคอนสแตนตินให้อิสรภาพแก่คริสตศาสนาในปี ค.ศ. 313 แล้ว การจาริกแสวงบุญของคริสตชนไปยังแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ก็สะดวกขึ้นและยังได้รับการสนับสนุนจากพระจักรพรรดิและนักบุญเฮเลนา พระมารดาของพระองค์ที่ก่อสร้างอาคารถาวรตามสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆระหว่างปี ค.ศ. 325-330 เช่นพระวิหาร ณ เนินกัลวาริโอ

และพระคูหาของพระเยซูเจ้าที่เรียกว่า “Holy Sepulcher” พระวิหาร ณ สถานที่ที่ทูตสวรรค์ปรากฏองค์แก่อับราฮัมที่มัมเรใกล้เมืองเฮบโรน พระวิหาร ณ สถานที่ประสูติของพระเยซูเจ้าที่เมืองเบธเลเฮม และที่เสด็จขึ้นสวรรค์บนเนินเขามะกอกเทศ เป็นต้น เราทราบจากข้อเขียนของบรรดาปิตาจารย์ว่าในศตวรรษที่ 4 นี้เองคริสตชนจากยุโรปและที่ต่างๆพากันเดินทางจาริกแสวงบุญมาที่แผ่นดินศักดิ์สิทธิ์เป็นจำนวนมาก เมื่อจาริกแสวงบุญมาเยี่ยมสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่เกี่ยวข้องกับพระเยซูเจ้าแล้ว ผู้จาริกแสวงบุญหลายคนยังเดินทางไปเยี่ยมเยียนสถานที่อื่นซึ่งเกี่ยวข้องกับบรรดานักบุญนักพรตสมัยแรกๆในบริเวณนั้นและในประเทศอียิปต์อีกด้วย บางคนก็มาพำนักอยู่ที่นั่นเป็นการถาวรเลย เช่นนักบุญเยโรม นักบุญเปาลาและเอวสโตคีอุม บุตรสาว เป็นต้น คริสตชนที่มาจาริกแสวงบุญยังสถานที่ศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้หลายคนยังบันทึกเหตุการณ์และรายละเอียดต่างๆเกี่ยวกับสถานที่และพิธีกรรมที่เขาเข้าร่วมในโอกาสต่างๆที่เดินทางมาแสวงบุญนั้นด้วย เช่นนางเอเธรียอาจากประเทศสเปน ซึ่งเล่าถึงพิธีกรรมที่กรุงเยรูซาเล็มที่เธอเข้าร่วมตามสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ต่างๆ รวมทั้งเล่าถึงสถานที่ต่างๆที่เธอได้ไปเยี่ยมในซีเรียจนถึงเมืองเอเดสซาในคาบสมุทรซีนายและประเทศอียิปต์ด้วย ดูเหมือนว่าในศตรรษที่ 4-6 บรรดาคริสตชนจากยุโรปพากันจาริกแสวงบุญไปยังแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์กันมากทีเดียว จะมาซบเซาเอาก็เมื่อชาวมุสลิมเข้ายึดครองดินแดนแถบนั้นในศตวรรษต่อมา

การจาริกแสวงบุญตามอารามในอียิปต์

ตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 การบำเพ็ญพรตในถิ่นทุรกันดารเป็นรูปแบบของการดำเนินชีวิตคริสตชนที่มุ่งสู่ความศักดิ์สิทธิ์ขั้นสูงแบบหนึ่ง อารามต่างๆในถิ่นทุรกันดารของอียิปต์จึงเป็นจุดหมายของการจาริกแสวงบุญของคริสตชนในสมัยโบราณรองจากแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ “ชีวประวัติของนักบุญอันตน” ผู้นำชีวิตบำเพ็ญพรตในถิ่นทุรกันดารของอียิปต์ (ค.ศ. 251-356) ซึ่งนักบุญอาทานาส แห่งอเล็กซานเดรีย เป็นผู้นิพนธ์มีส่วนอย่างมากในการส่งเสริมชีวิตบำเพ็ญพรตในที่ต่างๆรอบทะเลเมดิเตอร์เรเนียน และยังชักชวนผู้จาริกแสวงบุญให้เดินทางไปขอคำแนะนำจากบรรดานักพรตที่ดำเนินชีวิตเคร่งครัดในถิ่นทุรกันดารเหล่านั้นด้วย บรรดาผู้จาริกแสวงบุญสามารถเดินทางไปยังอารามต่างๆในแถบแคว้นนีเตรีย ประมาณ 80 ก.ม. ทางใต้ของเมืองอเล็กซานเดรียได้โดยไม่ลำบากมากนัก แต่การเดินทางไปยังแคว้นเทเบสทางใต้ลงไปอีกนั้นมีความยากลำบากและอันตรายมาก ถึงกระนั้นนักบุญอาทานาสและนางเอเธรีอา ก็เดินทางไปถึงและยังเล่าไว้ในบันทึกของเธอด้วย

การจาริกแสวงบุญที่กรุงโรมและที่อื่นๆ

แม้ว่าใน 6 ศตวรรษแรก กรุงโรมยังไม่ใช่จุดหมายของการจาริกแสวงบุญที่มีความสำคัญเท่ากับแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ แต่ก็มีหลักฐานบอกเราว่าคริสตชนจำนวนไม่น้อยที่มาประกอบธุรกิจที่นี่ได้ไปเยี่ยมสถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่นั่นที่เกี่ยวข้องกับนักบุญเปโตรและเปาโลและ

บรรดามรณสักขี ดังจะเห็นได้จากข้อความที่ขีดเขียนไว้ (grafitti) ตามผนังของคาตาคอมบ์ต่างๆและในบริเวณใกล้ที่ฝังศพของนักบุญเปโตรและเปาโล เราทราบว่านักบุญโปลีการ์ปพระสังฆราชแห่งเมืองสมีนาร์ในเอเชียน้อยได้มาเยี่ยมกรุงโรมราวปี ค.ศ. 150 อาแบร์ชีอุส แห่งฮีเอราโปลิส ในแคว้นฟรีเจีย (ราว ค.ศ. 216) และโอรีเจน (ราว ค.ศ. 212) ดูเหมือนจะได้จาริกแสวงบุญมาที่กรุงโรม “เพราะปรารถนาจะเห็นพระศาสนจักรโรมที่เก่าแก่ที่สุด” เช่นเดียวกับในแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์ อิสรภาพที่พระศาสนจักรได้รับจากพระจักรพรรดิคอนสแตนติน เป็นสาเหตุส่งเสริมให้คริสตชนจากที่ต่างๆนิยมจาริกแสวงบุญมาที่กรุงโรมด้วย พระสันตะปาปานักบุญดามาซัส (366-384) ได้บูรณะที่ฝังศพบรรดามรณสักขีตามคาตาคอมบ์ต่างๆ และยังสลักบทกลอนไพเราะไว้ตามที่ฝังศพเหล่านั้นเป็นการเทิดเกียรติบรรดามรณสักขี และช่วยให้คริสตชนที่มาแสวงบุญทราบเรื่องราวของบรรดามรณสักขีดีขึ้นอีกด้วย การจาริกแสวงบุญเช่นนี้มักจะมีการเฉลิมฉลองแสดงความยินดีซึ่งบางทีก็เลยเถิดไปจนหลายครั้งบรรดาพระสงฆ์และผู้ปกครองทางศาสนาต้องเทศน์ปรามไว้ การจาริกแสวงบุญมาที่กรุงโรมนี้ดำเนินต่อมาอย่างต่อเนื่องจนถึงสมัยกลาง ตอนต้นศตวรรษที่ 6 พระสันตะปาปาซิมมาคัส (498-514) ได้สร้างที่พัก 3 แห่งไว้ในบริเวณใกล้ที่ฝังศพของนักบุญเปโตร เปาโล และลอเรนซ์ เพื่อความสะดวกของผู้จาริกแสวงบุญ ในศตวรรษเดียวกันนี้เกรโกรีแห่งเมืองตูรส์ ยังกล่าวถึงกิจกรรมต่างๆของผู้จาริกแสวงบุญที่กรุงโรมจากประเทศโกล (ฝรั่งเศส) และกล่าวด้วยว่ากิจการที่สำคัญประการ

หนึ่งของการแสวงบุญก็คือเพื่อหาพระธาตุไปประดิษฐานไว้ตามสักการสถานในประเทศโกลด้วย

นอกจากกรุงโรมแล้ว คริสตชนยังนิยมจาริกแสวงบุญไปยังที่ฝังศพของมรณสักขีอื่นๆซึ่งเป็นที่เคารพนับถืออีกด้วย เช่นมรณสักขีกัสเซียนที่เมืองอีโมลา และเฟสิกซ์ที่เมืองโนลา ไม่ไกลจากกรุงโรม ส่วนในประเทศโกลก็มีการจาริกแสวงบุญไปยังที่ฝังศพของบรรดามรณสักขีด้วย เช่นราวกลางศตวรรษที่ 4 มีการสร้างสักการสถานใกล้สถานที่ซึ่งนักบุญโมริสถูกประหารเป็นมรณสักขีพร้อมกับบรรดาทหารแห่งกองพันเทเบสที่เมืองวาแลส์ในสวิสเซอร์แลนด์ (ราวปี 286) บรรดาผู้แสวงบุญจากประเทศโกลมักจะผ่านมาที่นี่เมื่อกลับจากกรุงโรม และยังมีผู้แสวงบุญจำนวนมากมาขอท่านนักบุญรักษาให้หายจากโรคภัยอีกด้วย ราวกลางศตวรรษที่ 5 จึงได้สร้างที่พักขนาดใหญ่ไว้ต้อนรับผู้จาริกแสวงบุญและคนเจ็บป่วย และในศตวรรษที่ 6 ยังได้สร้างอาราม Saint-Maurice d'Agaune ซึ่งยังคงอยู่จนถึงทุกวันนี้ ตอนปลายศตวรรษที่ 4 นี้เอง สถานที่จาริกแสวงบุญที่สำคัญอีกแห่งหนึ่งในประเทศโกลก็คือที่ฝังศพของนักบุญมาร์ติน ที่เมืองตูรส์ซึ่งเกรโกรีแห่งเมืองตูรส์บอกว่าต่อมาอีก 2 ศตวรรษก็ยังมีผู้จาริกแสวงบุญมาที่นี่ไม่ขาดสาย นับตั้งแต่คนสำคัญเช่นกษัตริย์โคลตาร์ชาวฟรังส์ (ราว ค.ศ. 560) ไปจนถึงคนธรรมดาสามัญเช่นวุลไฟลกัส เด็กหนุ่มชาวแคว้นลอมบาร์เดียซึ่งภายหลังได้เป็นฤๅษีเคร่งครัดอยู่ที่อาศรมใกล้เมืองอีวัวส์ ในศตวรรษที่ 5 เมืองอาร์ลส (Arles) ก็เป็นที่ที่คริสตชนนิยมจาริกแสวงบุญมายังที่ฝังศพของ

นักบุญเยเนซีอัส ในโอกาสหนึ่งผู้แสวงบุญมีจำนวนมากจนว่าสะพานที่ข้ามแม่น้ำไประหว่างสักการสถาน 2 แห่งของท่านนักบุญที่นี่ถึงกับพังลงเพราะทานน้ำหนักประชาชนไม่ไหว

ยังมีสักการสถานจาริกแสวงบุญที่สำคัญในยุโรปอีกหลายแห่ง เช่น ในสเปนก็มีที่กอมปอสเตลา (Compostela จาก Campus Stellae) ซึ่งตั้งแต่ราวปี ค.ศ. 830 เชื่อกันว่าเป็นที่ฝังศพของนักบุญยากอบ (บุตรของเศเบดี) อัครสาวก เมืองบารีทางใต้ของคาบสมุทรอิตาลีก็เป็นที่ที่ผู้จาริกแสวงบุญมาคารวะนักบุญนิโคลัสพระสังฆราชแห่งเมืองไมราในเอเชียน้อย (นักบุญนิโคลัสองค์นี้คือ “ซานตาคลอส” ขนานแท้) ซึ่งศพของท่านถูกย้ายมาประดิษฐานไว้ที่นี่ตั้งแต่ศตวรรษที่ 11 นอกจากนั้นตั้งแต่ศตวรรษที่ 6 ก็มีผู้จาริกแสวงบุญไปยังภูเขาการ์กาโนในแคว้นอาปูลีอา สถานที่ซึ่งเชื่อกันว่าอัครเทวดามีคาเอลได้ปรากฏองค์ให้เห็น ภายหลัง ค.ศ. 710 ผู้จาริกแสวงบุญยังพากันไปแสวงบุญที่ Mont-Saint-Michel ซึ่งอยู่ชายทะเลระหว่างรอยต่อของแคว้นนอร์มันดีและบริตันนีในฝรั่งเศสด้วยเหตุผลเดียวกัน

การแสวงบุญถวายเกียรติแด่พระแม่มารีย์

การจาริกแสวงบุญไปยังสักการสถานเพื่อถวายเกียรติแด่พระแม่มารีย์เริ่มมีขึ้นภายหลังการจาริกแสวงบุญไปยังที่ฝังพระศพพระเยซูเจ้าหรือที่ฝังศพของบรรดานักบุญในสมัยแรกๆ การแสวงบุญเป็นเกียรติแด่พระแม่มารีย์นี้ในยุโรปอาจนับย้อนไปได้ถึงประมาณ

ศตวรรษที่ 7 เป็นอย่างน้อย แม้ว่าสักการสถานที่เมืองซาโวนา ใกล้เมืองเยนัว อิตาลีจะอ้างว่ามีผู้จาริกแสวงบุญมาที่นี่ตั้งแต่สมัยพระจักรพรรดิคอนสแตนตินแล้วก็ตาม ต้นตอของความศรัทธาต่อสถานที่ “ศักดิ์สิทธิ์” เหล่านี้มักจะกล่าวกันว่ามาจาก “การประจักษ์” หรือ “การเปิดเผย”พิเศษที่แม่พระแสดงให้เห็น การประจักษ์ของพระแม่มารีย์ ณ ที่ต่างๆในสมัยปัจจุบัน เช่นที่ลูร์ด (1858) หรือฟาติมา (1917) ฯลฯ

ความนิยมมากน้อยในการจาริกแสวงบุญ

มีสาเหตุหลายประการเป็นตัวกำหนดความนิยมมากน้อยในการจาริกแสวงบุญ ความยากลำบากของการเดินทางในสมัยก่อนนับเป็นองค์ประกอบสำคัญของการจาริกแสวงบุญ ซึ่งยังขึ้นอยู่กับความเชื่อและความเลื่อมใสของคริสตชนด้วย การเดินทางในสมัยก่อนต้องใช้เวลาและทุนทรัพย์ไม่น้อย และยังต้องเสี่ยงภัยอันตรายต่างๆระหว่างทางอีกด้วย หลังจากที่ชาวมุสลิมเข้ายึดครองดินแดนทางตะวันออกกลางซึ่งเป็นที่ตั้งของปาเลสไตน์ การเดินทางแสวงบุญไปยังแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์มีความลำบากมากขึ้น ผู้ที่จะเดินทางแสวงบุญจึงต้องมีความเชื่อและความมุ่งมั่นตั้งใจจริงเป็นพิเศษ การจาริกแสวงบุญตามสักการสถานต่างๆในยุโรปจึงได้รับความนิยมมากขึ้น และผู้จาริกแสวงบุญมักจะร่วมเดินทางไปเป็นกลุ่มเพื่อความปลอดภัย ประหยัดรายจ่ายและยังเป็นการช่วยเสริมความศรัทธาของกันและกันด้วย นอกจากนั้นผู้ปกครองบ้านเมืองและพระศาสนจักรยัง

พยายามดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่ผู้แสวงบุญ คอยปราบปรามโจรผู้ร้าย มีการสร้างที่พักสำหรับผู้จาริกแสวงบุญตามเส้นทางที่สำคัญๆ หรือใกล้เคียงกับสักการสถานจุดหมายของการจาริกแสวงบุญ มีการตั้งคณะนักบวชขึ้นมาหลายคณะเพื่อช่วยเหลือผู้จาริกแสวงบุญโดยเฉพาะด้วย เช่น อัศวินนักบุญยากอบ (The Knights of St. James) ในประเทศสเปน อัศวินแห่งพระวิหาร (The Knights Templars) อัศวินแห่งมอลต้า (The Knights of Malta) เพื่อช่วยป้องกันอันตรายของผู้จาริกแสวงบุญในการเดินทาง หรือเพื่อดูแลรักษาเมื่อเจ็บป่วย

แต่ถึงอย่างไรการเดินทางในสมัยนั้นก็ยังเป็นภาระหนักไม่ใช่น้อย การจาริกแสวงบุญจึงนับว่าเป็นวิธีหนึ่งที่จะชดเชยความผิดที่ได้กระทำลงไปด้วย กฎหมายของพระศาสนจักรและหลายครั้งกฎหมายทางบ้านเมืองด้วยกำหนดให้ผู้ทำผิดหนักต้องชดเชยความผิดที่ได้ทำโดยจาริกแสวงบุญไปยังแผ่นดินศักดิ์สิทธิ์หรือสักการสถานต่างๆ การจาริกแสวงบุญจึงเป็นโอกาสที่คริสตชนจะได้รับการอภัยโทษอันเนื่องมาจากบาปที่ได้กระทำ ในสมัยก่อนเมื่อจะออกเดินทางแสวงบุญ ผู้แสวงบุญจะต้องเตรียมตัวให้พร้อม มีเสื้อผ้าทนทานเท่าที่จำเป็นและมีลักษณะชี้ให้เห็นด้วยว่าเขามีความสำนึกในบาปและความผิดของตน สวมหมวกปีกกว้าง ถือไม้เท้า มีย่ามใส่สิ่งของที่จำเป็นสำหรับการเดินทาง ทางพระศาสนจักรยังจัดให้มีพิธีกรรมพิเศษเพื่ออวยพรผู้จาริกแสวงบุญก่อนออกเดินทาง และพระสังฆราชมักจะออกหนังสือรับรองอีกด้วยว่าเขาเป็นผู้จาริก

แสวงบุญจริงๆไม่ใช่เพื่อหลอกลวงหรือแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัว นอกจากนั้นโดยปรกติมักจะเรียกร้องให้ผู้จาริกแสวงบุญจัดการเรื่องราวเกี่ยวกับสมาชิกในครอบครัวให้เรียบร้อย ใช้หนี้สินหรือชดเชยความเสียหายที่เคยกระทำต่อผู้อื่น จัดการให้สมาชิกในครอบครัวมีทรัพย์สินเพียงพอที่จะดำรงชีพอยู่ได้อย่างดีระหว่างที่เขาไม่อยู่บ้าน ส่วนเงินทองส่วนที่เหลือก็จะทำทานและนำติดตัวไปใช้จ่ายระหว่างเดินทางซึ่งไม่แน่ว่าเขาจะกลับมาโดยปลอดภัยหรือไม่

กิจกรรมของผู้จาริกแสวงบุญ

โดยปรกติเมื่อผู้จาริกแสวงบุญมาถึงสักการสถานที่ต้องการแล้วก็มักจะสวดภาวนาและทำกิจใช้โทษบาปตามที่ได้บนบานสัญญาไว้ ผู้แสวงบุญมักจะคุกเข่าสวดภาวนา บางทีก็เดินเท้าเปล่า หรือคุกเข่าเดินในระยะทางที่กำหนด กิจกรรมสำคัญอีกอย่างหนึ่งของผู้แสวงบุญก็คือการรับศีลศักดิ์สิทธิ์โดยเฉพาะศีลมหาสนิทและศีลอภัยบาปเพื่อแสดงการกลับใจอย่างแท้จริง จะได้สนิทสนมกับพระคริสตเจ้าและบรรดานักบุญให้มากยิ่งขึ้น ตามสักการสถานต่างๆที่มีผู้นิยมไปแสวงบุญจึงมักจะมีพระสงฆ์จำนวนมาก คอยให้บริการศีลอภัยบาปและถวายพิธีบูชาขอบพระคุณสำหรับผู้แสวงบุญ ผู้แสวงบุญส่วนใหญ่ยังถวายเงินหรือสิ่งของที่นำมาให้แก่สักการสถานอีกด้วย โดยเฉพาะถ้าได้รับการรักษาให้หายจากโรคหรือได้รับพระคุณพิเศษ ผู้แสวงบุญมักจะถวายสิ่งของเป็นเครื่องหมายแสดงให้เห็นพระคุณที่ได้รับ เช่น ถวายรูปหัวใจ หรือรูปอวัยวะที่หายจากโรค ถวายเทียนหรือน้ำมัน

สำหรับจุดตะเกียงที่สักการสถานฯลฯ

เรากล่าวมาข้างต้นแล้วว่าผู้จาริกแสวงบุญบางคนยังคงสมัครใจพำนักอยู่ต่อไป ณ สักการสถานนั้นเพื่อบริการผู้อื่น หรืออาจเดินทางแสวงบุญต่อไปยังสักการสถานอื่นๆ แม้กระทั่งในสมัยปัจจุบันก็ยังมีบางคนที่จาริกแสวงบุญไปตามสักการสถานต่างๆตลอดชีวิต ("peregrinantes" ไม่ใช่เพียง "peregrini") นักบุญเบเนดิ๊ก โยเซฟ ลาเบรอ (ศตวรรษที่ 18) เป็นผู้ที่ "ทำตนเป็นคนบ้าของพระคริสตเจ้า" แสวงบุญไปตามสักการสถานต่างๆตลอดชีวิต

ความหมายแท้จริงของการจาริกแสวงบุญ

ในปัจจุบันนี้การเดินทาง "แสวงบุญ" ไม่ยากลำบากเหมือนในสมัยก่อน ความสะดวกสบาย ความปลอดภัยในการเดินทางและที่พักทำให้การจาริกแสวงบุญในปัจจุบันไม่เป็นการเสี่ยงชีวิตเพื่อแสดงความเชื่ออย่างแต่ก่อน นอกจากนั้นยังมีการท่องเที่ยวเยี่ยมเยียนสถานที่ต่างๆเป็นของแถมด้วย หลายคนที่ไป "แสวงบุญ" จึงอาจลืมจุดประสงค์เอกของการจาริกแสวงบุญไปได้ง่ายๆ

อย่างไรก็ตาม แม้ในสมัยก่อนเมื่อการจาริกแสวงบุญมีความยากลำบากไม่น้อย บรรดาปิตาจารย์และนักเขียนหลายท่านยังเขียนเตือนให้คริสตชนสำนึกว่า สิ่งสำคัญจริงๆในชีวิตคริสตชนคือการดำเนินชีวิตประจำวันอย่างศักดิ์สิทธิ์ตามฐานะและหน้าที่ของตน นักบุญเยโรมเขียนไว้ว่า "ระยะทางไปสวรรค์นั้นเท่ากันเสมอไม่ว่าจะไปจากเกาะบริเทนหรือจากกรุงเยรูซาเล็ม" ท่านยังบอกอีกว่า

ถึงแม้การไปจาริกแสวงบุญอย่างดีและศรัทธาจะเป็นวิธีการสำคัญประการหนึ่งเพื่อบรรลุถึงความรอดพ้น แต่ก็มิใช่วิธีที่จำเป็น จึงไม่เป็นการถูกต้องที่ผู้หนึ่งจะละทิ้งหน้าที่จำเป็นของตนเพื่อไปจาริกแสวงบุญ โดยเฉพาะถ้าเขาเป็นนักพรต ถึงกระนั้นการจาริกแสวงบุญก็ยังเป็นกิจกรรมที่มีผู้นิยมปฏิบัติกันตลอดมา

สรุปแล้วในทางปฏิบัติก็น่าจะกล่าวว่าถ้าใครสามารถไปจาริกแสวงบุญยังสถานที่ที่ตนมีความศรัทธาเลื่อมใสเป็นพิเศษได้โดยไม่ละเลยหน้าที่จำเป็นของตนและไม่เป็นผลเสียหายแก่ผู้ใด ก็น่าจะทำได้อย่างอิสระแม้จะมีจุดประสงค์รองอื่นแทรกเข้ามาด้วยก็ตาม แต่ถ้าเพื่อทำเช่นนี้เขาจะต้องละทิ้งหน้าที่จำเป็นของตนหรือทำให้ผู้อื่นต้องเดือดร้อน การจาริกแสวงบุญก็คงไม่น่าสนับสนุนเท่าไรนัก

พระคุณการุณย์ (Indulgence)

คุณพ่อจำเนียร กิจเจริญ

พระคุณการุณย์หมายถึงการอภัยโทษ อันพึงต้องรับเนื่องจากการทำบาป หรือความผิด ซึ่งได้รับการอภัยบาปแล้ว และที่เรียกว่าพระคุณการุณย์ เพราะเป็นพระคุณของพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยความเมตตากรุณา โดยความยุติธรรม เมื่อทำบาปหรือทำความผิดก็มีโทษตามมา ทั้งนี้ เพื่อเป็นการชดเชยบาปหรือความผิดที่ได้ทำไป คริสตชนที่สำนึกว่าตนเป็นคนบาป จึงทำอะไรบางอย่างที่เรียกว่า “ทำพลีกรรม” ประหนึ่งเป็นการยอมรับ “โทษ” เพื่อชดเชยบาปของตน และถ้าหากเขาชดเชยบาปได้หมดด้วยการทำพลีกรรมในขณะที่ยังมีชีวิตอยู่ในโลกนี้ เขาก็จะได้รางวัลในสวรรค์ทันทีเมื่อเขาตายไป แต่ถ้าหากยังชดเชยไม่หมดก็จะต้องไปชดเชยในไฟชำระ

ตามปกติ พระสงฆ์ผู้ฟังแก้บาปจะกำหนดว่า “โทษ” อันเนื่องมาจากบาปอะไร และแค่ไหน “โทษ” นี้หมายถึง “กิจใช้โทษบาป” นั่นเอง แต่ว่าในปัจจุบันพระสงฆ์ไม่ได้กำหนด “โทษ” ที่คู่ควรกับบาปหรือความผิด เพราะเห็นว่าผู้ที่ทำบาปหรือความผิดควรมีความสำนึกและพยายามทำพลีกรรมตามความสมัครใจเพื่อชดเชยบาป หรือความผิดพลาดของตนเองอยู่เสมอแล้ว

อย่างไรก็ตาม พระศาสนจักรมีสิทธิ์ประกาศพระคุณการุณย์หรือการอภัยโทษแก่คริสตชน เพราะว่าพระศาสนจักรมีอำนาจหน้าที่แจกจ่ายพระหรรษทานและพระคุณต่างๆ ของพระเจ้า พระศาสนจักรประกาศพระคุณการุณย์ได้ 2 อย่าง คือ พระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ และพระคุณการุณย์ไม่ครบบริบูรณ์

พระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์ (Plenary Indulgence) หมายถึง การอภัยโทษบาปอย่างหมดสิ้น ผู้ที่ได้รับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์จะพ้น “โทษ” ที่พึงต้องรับทั้งหมด

พระคุณการุณย์ไม่ครบบริบูรณ์ (Partial Indulgence) หมายถึง การอภัยโทษให้บางส่วน แต่ถึงกระนั้นก็ไม่สามารถทราบอย่างชัดเจนว่าแค่ไหน ไม่เหมือนกับในอดีตที่ทราบแน่ชัดว่า พระคุณการุณย์นี้สำหรับระยะเวลานานเท่าใด ทั้งนี้ เพราะว่าในสมัยนั้น พระสงฆ์ผู้ฟังแก้บาปมีธรรมเนียมกำหนด “โทษ” ให้คู่ควรกับบาปหรือความผิดที่ทำไป พร้อมทั้งกำหนดระยะเวลาทำกิจใช้โทษบาปนั้นด้วย เพราะฉะนั้น เมื่อมีการประกาศพระคุณการุณย์จึงมีการระบุจำนวนวันสำหรับพระคุณด้วย เช่น พระคุณการุณย์ 100 วัน เพื่อหมายถึงการอภัยโทษที่มีระยะเวลา 100 วัน อันพึงต้องรับเพื่อชดเชยบาป หรือความผิดที่ได้ทำไป แต่ปัจจุบันนี้พระศาสนจักรไม่ประกาศพระคุณการุณย์ที่ระบุจำนวนวันอีกต่อไป เพราะว่าไม่มีธรรมเนียมให้พระสงฆ์ฟังแก้บาปกำหนด “โทษ” อย่างหนักๆ เช่นในอดีตอีกแล้ว คริสตชนพึงสำเนียกที่จะทำกิจใช้โทษบาปด้วยความสำนึกของตนเองมากกว่า พระศาสนจักรจึงประกาศเพียงกว้างๆ ในลักษณะที่

เป็นพระคุณการุณย์ที่ไม่ครบบริบูรณ์เท่านั้น

พระคุณการุณย์ คือ การอภัยโทษชั่วคราวที่สมควรได้รับเนื่องจากบาปจากความผิดที่ได้รับการยกโทษให้แล้วในสายพระเนตรของพระเจ้า สัตบุรุษจะต้องเตรียมตัวอย่างเหมาะสม และจะต้องทำตามเงื่อนไขเฉพาะที่ระบุไว้ให้สำเร็จไป ก็จะได้รับพระคุณโดยการช่วยเหลือของพระศาสนจักร ซึ่งในฐานะเป็นศาสนบริกรของการไถ่บาป มีอำนาจยกเว้นให้ได้และทำการประยุกต์ใช้ทรัพย์สมบัติของฤทธิ์กุศลของพระคริสต์และบรรดานักบุญ (ม.992) ดังนั้น พระคุณการุณย์ คือ ความกรุณาที่พระศาสนจักรประทานให้เพื่อยกโทษบาปทั้งหมดหรือบางส่วนแก่ผู้ที่ได้รับการอภัยบาปแล้ว และทำกิจกรรมบางอย่างตามที่กำหนดไว้ คำสอนเรื่องพระคุณการุณย์เป็นเรื่องเกี่ยวโยงกับคำสอน 2 เรื่องคือ

1. พระคริสตเจ้าทรงเป็นศีรษะของพระศาสนจักร ได้ทรงสร้างสมบุญบารมีอย่างไร้ขอบเขตเพื่อเรา

2. คริสตชนรวมอยู่ในความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์

การยกโทษบาปมี 2 วิธีคือ วิธีทางศีลอภัยบาป และวิธีทางพระคุณการุณย์

1. วิธีทางศีลอภัยบาป ในศตวรรษที่ 9 สันตะปาปาและสังฆราชมักจะลงท้ายจดหมายอภิบาลด้วยการวอนขอพระเจ้า โดยอาศัยคำเสนอวิงวอนของพระเยซูคริสตเจ้าและนักบุญทั้งหลายได้

ทรงพระมหากรุณายกโทษบาปแก่คริสตชนคนบาป ในสูตรโปรดบาปแบบเก่าก่อนมีการปรับปรุงพิธีกรรมศีลอภัยบาปครั้งสุดท้าย (2 ธ.ค. 1973) พระสงฆ์ก็สวดวอนขอการยกโทษบาปแก่ผู้แก้บาปทุกคนเช่นกัน

2. วิธีทางพระคุณการุณย์ เริ่มในศตวรรษที่ 11 กิจใช้โทษบาปที่พระสงฆ์กำหนดให้ได้รับการลดหรือยกเลิก เช่น คนที่พระสงฆ์ผู้ฟังแก้บาปกำหนดให้อดอาหาร 3 วันในระหว่างเทศกาลมหาพรต ได้รับความกรุณาลดลงเหลือ 2 วัน หรือคนที่ต้องทำบุญช่วยอารามฤษีเป็นกิจใช้โทษบาป ก็ได้รับความกรุณาลดหย่อนให้เบาลงหรือยกเลิก ต่อมาสิ่งที่เคยเป็นกิจใช้โทษบาปเหล่านี้กลายเป็นเงื่อนไขสำหรับรับพระคุณการุณย์ เช่น การทำบุญบำรุงอาราม โรงเรียน โรงพยาบาล การจาริกแสวงบุญไปยังโบสถ์วิหาร เป็นต้นมหาวิหารนักบุญเปโตรที่กรุงโรม พระคุณการุณย์ที่โด่งดังมากที่สุดคือพระคุณการุณย์ครูเสด ผู้สมัครไปรบในสงครามครูเสดได้รับการอภัยโทษบาปและได้รับสิทธิพิเศษบางอย่าง พระคุณการุณย์อุทิศแก่ผู้ตายเริ่มมีเป็นครั้งแรกในปี 1476

- พรพระสันตะปาปา พระสันตะปาปาสามารถประทานพรเพื่อให้พระคุณการุณย์ได้ หรือเสกศาสนภัณฑ์ให้พระคุณการุณย์แก่ผู้ที่ใช้ศาสนภัณฑ์เหล่านั้นได้ กฎหมายพระศาสนจักรให้สิทธิแก่พระคาร์ดินัล พระสังฆราชเสกศาสนภัณฑ์ด้วยพรพระสันตะปาปาได้ ถ้าพระสงฆ์องค์ใดต้องการสิทธิพิเศษนี้ก็สามารถขอได้จากสมณกระทรวงคารวกิจ สิ่งที่จะให้เสกเพื่อรับพรพระสันตะปาปานั้นต้องทำด้วยวัสดุเนื้อแข็ง

ไม่แตกง่าย พระคุณการุณย์ไม่ใช่สมบัติส่วนตัว เพราะฉะนั้น ใครจะใช้ศาสนภัณฑ์นั้นก็ได้รับพระคุณการุณย์เช่นกัน ไม่จำเป็นต้องนำติดตัวเสมอ เพียงแต่เก็บไว้ในที่ควรเคารพก็พอ การติดสายประคำกับตัวเฉยๆ ไม่ได้รับพระคุณอันใด ต้องสวดด้วยจึงจะได้รับ

- พระคุณการุณย์ไม่บริบูรณ์หรือบริบูรณ์ ขึ้นอยู่กับว่าพระคุณนั้นจะปลดปล่อยบุคคลให้เป็นอิสระจากการลงโทษชั่วคราวที่สมควรกับบาป แต่ส่วนหนึ่งหรือทั้งครบ (ม.993)
- คริสตชนทุกคนจะได้รับพระคุณการุณย์ไม่บริบูรณ์หรือบริบูรณ์สำหรับตัวของเขาเอง หรือเขาอาจประยุกต์ให้กับผู้ตายโดยการอธิษฐาน (ม.994)
- นอกจากผู้มีอำนาจสูงสุดในพระศาสนจักร พวกที่จะสามารถให้พระคุณการุณย์ได้ คือพวกที่ได้รับอำนาจนี้โดยการรับรู้จากตัวบทกฎหมายเอง หรือถูกให้โดยพระสันตะปาปา (ม.995.1)
- ไม่มีผู้มีอำนาจใดภายใต้พระสันตะปาปาจะสามารถให้อำนาจในการให้พระคุณการุณย์แก่คนอื่นๆ เว้นแต่ว่าอำนาจนี้ได้ถูกให้อย่างชัดเจนกับบุคคลนั้นโดยสันตะสำนัก (ม.995)
- บุคคลที่จะมีความสามารถได้รับพระคุณการุณย์ ต้องได้รับศีลล้างบาปแล้ว ไม่ถูกตัดออกจากพระศาสนจักร และอยู่ในสถานะพระหรรษทาน อย่างน้อยที่สุดเมื่อได้ทำงานที่กำหนดไว้ครบถ้วน (ม.996.1)

- การจะได้รับพระคุณการุณย์นั้น บุคคลที่จะรับได้อย่างน้อย ต้องมีความตั้งใจที่จะรับพระคุณนั้น และต้องทำงานตามเวลา และวิธีการที่กำหนดไว้ (ม.996)

วจนพิธีกรรมแสวงบุญ
ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม แบบที่ 1

คริสตชนผู้แสวงบุญชุมนุมกัน ณ สถานที่ที่เหมาะสมเพื่อแห่ไปยังประตูศักดิ์สิทธิ์ (ประตูแห่งพระเมตตา)

เพลงเริ่มพิธี

ด้วยดวงใจยินดี

(รับ) *ด้วยดวงใจยินดี ขอเชิญร่วมอัญชุลี*
ชนทั่วแดนแผ่นดิน ถวายพรแด่พระองค์

1. เชิญถวายพระพร ยกยอกรวันทา
อยู่เบื้องหน้าพระองค์ *(รับ)*
2. พระองค์ทรงเมตตา ต่อประชาทั้งปวง
ที่ดวงจิตซื่อตรง *(รับ)*
3. ในวันอันยินดี ที่พวกเราพร้อมเพรียง
เปล่งเสียงร้องสรรเสริญ *(รับ)*
4. พระองค์เสด็จมา เยี่ยมเยียนชาวประชา
คือเหล่าข้าฯ ทั้งหลาย *(รับ)*

ถ้าประธานวจนพิธีกรรมเป็นพระสงฆ์ หรือ สังฆานุกร จะเริ่มวจนพิธีกรรม ดังนี้

ประธาน เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตรและพระจิต

ทุกคน *อาแมน*

ประธาน ขอพระเมตตาของพระบิดา
สันติของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า
และความสนิทสัมพันธ์ของพระจิต
สถิตกับท่านทั้งหลาย

ทุกคน *และสถิตกับท่านด้วย*

ถ้าฆราวาสเป็นประธานในพิธี หรือ เป็นผู้ก่อสวด จะเริ่มวจนพิธีกรรม ดังนี้

ก่อ เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตรและพระจิต

รับ อาแมน

ก่อ ข้าแต่พระเจ้า พระบิดาผู้ทรงพระเมตตา
โปรดเสด็จมาช่วยเหลือเกื้อกูลข้าพเจ้า

รับ โปรดเถิดพระเจ้าข้า โปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลาย

พิธีกร พี่น้องที่รัก เราร่วมใจกันมาแสวงบุญและภาวนาวอนขอพระพรของพระเจ้าในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ในสารตราประกาศปีศักดิ์สิทธิ์พิเศษแห่งเมตตาธรรม (MV, 14) พระสันตะปาปาฟรังซิสทรงสอนเราว่า การจาริกแสวงบุญมีความหมายพิเศษอย่างยิ่งในปีศักดิ์สิทธิ์นี้ เพราะหมายถึงการเดินทางที่เราแต่ละคนดำเนินไปในชีวิตนี้ ชีวิตของเราในโลกคือการจาริแสวงบุญ และมนุษย์คือนักเดินทาง เป็นผู้แสวงบุญที่มุ่งเดินทางไปบนเส้นทางที่มุ่งหน้าสู่เป้าหมายที่ปรารถนา คือ พระอาณาจักรสวรรค์ในทำนองเดียวกัน เพื่อจาริกไปสู่ประตูศักดิ์สิทธิ์ ณ กรุงโรม หรือ ณ ที่ใดที่หนึ่งในโลก ทุกคนต้องเดินไปสู่ประตูศักดิ์สิทธิ์ตามความสามารถของตน ซึ่งเป็นเครื่องหมายว่าพระเมตตาคือจุดหมายที่เราต้องไปให้ถึง ซึ่งแน่นอนเรียกร้องการอุทิศตนและความเสียสละ ขอให้การจาริกแสวงบุญเป็นเครื่องกระตุ้นให้เรากลับใจ โดยการก้าวข้ามธรณีประตูศักดิ์สิทธิ์ พวกเราจะพบพลังแห่งพระเมตตาของพระเจ้า พร้อมที่จะตอบรับและอุทิศตนเป็นผู้มีเมตตาต่อผู้อื่นดังที่พระบิดาเจ้าทรงมีต่อเรา

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ให้เราเดินหน้าไปในพระนามของพระคริสตเจ้า พระองค์ทรงเป็นหนทางที่นำเราในปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมนี้

เพลงประกอบขบวนแห่

เพลงก้าวไปหาพระองค์

1. ในสันติร่วมจิตใจเดียว เราก้าวเดินไปหาพระองค์
   รักกลมเกลียวในพระเมตตา ก้าวไปหาพระองค์

(รับ) ร่วมชุมนุมในรักของพระทรงธรรม์ เราผูกพันไว้ในศรัทธา
ด้วยพระองค์โปรดชี้มรรคาเดินหน้า ก้าวไปหาพระองค์

2. ยามเปรมปรีดิ์หรือมีทุกข์ล้น เราก้าวเดินไปหาพระองค์
   ยามกังวลหรือมีความหวัง ก้าวไปหาพระองค์
3. บนเส้นทางผู้ศักดิ์สิทธิ์ไซร้ เราก้าวเดินไปหาพระองค์
   เลี้ยงดวงใจด้วยปังทิพย์นั้น ก้าวไปหาพระองค์
4. มิอับอายกลับกลายคดเคี้ยว เราก้าวเดินไปหาพระองค์
   ใจเด็ดเดี่ยวด้วยรักเหลือล้น ก้าวไปหาพระองค์

เมื่อขบวนแห่มาถึงประตูศักดิ์สิทธิ์ (ประตูแห่งพระเมตตา) ทุกคนหยุดที่หน้าประตูศักดิ์สิทธิ์และประธานกล่าวเตือนใจว่า

ประธาน ประตูศักดิ์สิทธิ์ (ประตูแห่งพระเมตตา) มีความหมายเป็นพิเศษหมายถึงพระคริสตเจ้า (เทียบ ยน 10:7,9) พระองค์ทรงเป็นพระพักตร์เปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระบิดา พระเยซูเจ้าทรงใช้พระวาจา กิจการ และพระบุคลิกของพระองค์ทั้งหมดเผยแสดงให้เห็น และนำเราให้เข้าไปพบ

และพึ่งพาพระเมตตาของพระเจ้า ขอให้การก้าวผ่านธรณีประตูศักดิ์สิทธิ์ทำให้เรามีประสบการณ์ถึงความรักและพระเมตตาของพระเจ้า ผู้ประทานความบรรเทา ทรงให้อภัย และสร้างความหวังให้เรา

ประธาน นี่คือประตูขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราจงเข้าไปรับพระเมตตาและการอภัยบาปเถิด

ทุกคน ขอขอบพระคุณพระเจ้า

ประธานเดินนำผ่านธรณีประตูศักดิ์สิทธิ์ และแต่ละคนผ่านประตูศักดิ์สิทธิ์เป็นลำดับตามความเหมาะสม ด้วยความสำรวม และด้วยจิตตารมณ์แห่งการภาวนาไตร่ตรองพระเมตตาของพระเจ้าในชีวิตของตน ในขณะที่ขบวนแห่ผ่านประตูศักดิ์สิทธิ์ไปยังวัดหรือสักการสถาน ขับร้องบทเพลงสดุดีที่ 100

บทเพลงสดุดีที่ 100 (ชาวโลกทั้งหลาย)

1) ชาวโลกทั้งหลาย ขอเชิญถวาย บทเพลงสดุดี
แด่พระเป็นเจ้า เข้าเฝ้าภูมี ด้วยพระองค์นี้ ที่สร้างเรามา
2) ทรงเป็นเจ้าของ ทั้งทรงคุ้มครอง สุขสันต์หรรษา
เชิญสู่วิหาร ก้มกราบโมทนา สรรเสริญบูชา ด้วยกตัญญู
3) พระเจ้าประเสริฐ ความรักล้ำเลิศ ไม่มีใครสู้
สัจจะของพระองค์ ดำรงเชิดชู ตั้งมั่นคงอยู่ นิรันดร์กาลเทอญ

เมื่อทุกคนนั่งประจำที่แล้วประธานนำภาวนาดังนี้

ประธาน ให้เราภาวนา

ข้าแต่พระเจ้า ผู้ประสิทธิ์ประสาทอิสรภาพแท้จริง พระองค์ทรงประสงค์ให้มนุษย์ทั้งมวลพ้นจากการเป็นทาส กลับเป็นประชากรหนึ่งเดียว ทั้งยังประทานช่วงเวลาแห่งพระเมตตาและการให้อภัยแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายซึ่งเป็นบุตรของพระองค์ ขอทรงพระกรุณา โปรดให้พระศาสนจักรได้รับอิสรภาพยิ่งขึ้น เพื่อจะได้แสดงให้โลกเห็นพระธรรมล้ำลึกได้อย่างชัดเจนว่าพระศาสนจักรเป็นเครื่องหมายและเครื่องมือความรอดพ้นสำหรับมวลมนุษย์ ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ทุกคน อาแมน

พิธีกร สดุดีที่ 51 เชิญขับร้องบทสร้อยพร้อมกัน

สร้อย 1 โปรดทรงพระเมตตาเถิดพระเจ้าข้า
เพราะข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทำบาป

สดุดี 51

ข้าแต่พระเป็นเจ้าพระบิดา
พระองค์รักข้าจริงสิ่งล้ำเลิศ
ขอทรงพาบาปไปให้พ้นข้า
ชำระข้าพ้นชั่วกลั้วกล้ำกลืน
ข้าตระหนักซึ้งใจในความผิด
ข้าทำผิดต่อองค์พระภูมี
พระองค์ทรงตัดสินข้านั้นถูกแล้ว
ทรงลงโทษเที่ยงธรรมตามต้องการ
ทรงต้องการจิตนี้ที่ซื่อสัตย์
ใส่สมองลงกรุบรรจุพลัน
เพื่อข้ามีจิตใจใสสะอาด
ขาวยิ่งกว่าสำลีที่พันพัว
ขอให้ข้าฟังสำเนียงเสียงปรีดา
ข้าละเอียดแหลกยับแตกดับไป
ขอท่านทรงหลับตาอย่าทอดเนตร
ทรงชำระความชั่วข้าทั่วกาย
ขอพระเจ้าสร้างสรรค์ชีวันใหม่
อย่าขับไล่ไสลงอเวจี
ทรงเมตตาปรานีข้านี้เถิด
แสนประเสริฐมั่นคงยงยั่งยืน
เวทนาข้าพระองค์อย่าทรงฝืน
ให้กลับคืนใสสดหมดราคี
ข้าเคยคิดแสนเบื่อบาปเหลือที่
ทำสิ่งที่ชั่วช้าหยาบสามานย์
ไม่คลาดแคล้วชีพม้วยมอดสังขาร
ไม่ร้องขานเพราะตัวชั่วฉกรรจ์
ทรงผูกมัดปัญญาพาสุขสันต์
เอาบาปนั้นผันพรากไปจากตัว
อย่างเด็ดขาดบาปหมดสดใสทั่ว
บาปมืดมัวหมดสิ้นจากถิ่นใจ
ถึงแม้ว่าทรงย้ำและทำให้
ข้าก็ใจเป็นสุขความทุกข์คลาย
ดูกิเลสปวงบาปหยาบทั้งหลาย
สุขสมหมายทั้งสิ้นพบยินดี
มีจิตใจรักพระองค์มั่นคงที่
พ้นวิถีพ้นพักตร์พ้นรักลา

โปรดอย่านำพระจิตของพระองค์ อันสูงส่งสูญสลายไปจากข้า
โปรดประทานความยินดีและปรีดา ทรงช่วยข้าให้รอดและปลอดภัย
โปรดทำให้ใจข้านี้มีความเชื่อ ทุกทุกเมื่อโปรดปรานประทานให้
ข้าจะสอนคนบาปให้กลับใจ ถึงอยู่ไกลกลับมาหาพระองค์
โอ้ข้าแต่พระเจ้าพระผู้ช่วย ทรงโปรดด้วยช่วยข้าพาเสริมส่ง
ช่วยชีวิตข้าไว้ให้ดำรง ยั่งยืนยงคงอยู่มิรู้วาย
แล้วข้าจะประกาศความชอบธรรม ที่เลิศล้ำยิ่งใหญ่ไม่หนีหน่าย
ขอช่วยข้าพูดความตามสบาย ทูลถวายสรรเสริญและเยินยอ
พระองค์ไม่ประสงค์เครื่องบูชา หาไม่ข้าจัดถวายให้ท่านหนอ
เครื่องบูชามาเผาไฟไม่รีรอ ท่านไม่พอพระทัยไม่ต้องการ
เครื่องบูชาของข้าหรือคือดวงจิต มอบชีวิตพลีวางอย่างกล้าหาญ
พระจะไม่ปฏิเสธซึ่งดวงมาน ยอมรับการเชื่อฟังทั้งจำนน
พระเจ้าข้าเมตตาศิโยนด้วย ขอทรงช่วยป้องภัยให้ทุกหน
บูรณะกำแพงแข็งแรงทน ปรับปรุงจนเยรูซาเล็มเต็มสิ่งดี
พระองค์พอพระทัยได้สรรหา เครื่องบูชาเหมาะใจไว้เร็วรี่
เขานำวัวตัวผู้ดูอ้วนพี ถวายที่บนแกนแท่นบูชา

พระสิริรุ่งโจน์แด่พระบิดา และพระบุตร และพระจิต
เหมือนในปฐมกาล บัดนี้และทุกเมื่อตลอดนิรันดร อาแมน

สร้อย 1 โปรดทรงพระเมตตาเถิดพระเจ้าข้า
เพราะข้าพเจ้าทั้งหลายได้ทำบาป

พิธีกร สดุดีที่ 31 เชิญขับร้องบทสร้อยพร้อมกัน

สร้อย จงวางใจในองค์พระเจ้า เพราะข้าฯ จะสรรเสริญพระองค์อีก
พระองค์ทรงเป็นความรอด พระเจ้าของข้าฯ

- ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า ข้าพเจ้าเข้ามาลี้ภัยในพระองค์
  ขอพระองค์อย่าทรงปล่อยให้ข้าพเจ้าต้องอับอายเลย
  ขอทรงช่วยให้ข้าพเจ้ารอดพ้นเถิด
  เพราะพระองค์ทรงความเที่ยงธรรม
- โปรดทรงเอียงพระกรรณมาทางข้าพเจ้า
  ขอทรงปลดปล่อยข้าพเจ้าโดยเร็วเถิด
  พระองค์ทรงเป็นหลักศิลาที่มั่นสำหรับข้าพเจ้า
  ทรงเป็นป้อมปราการแข็งแกร่งที่ช่วยข้าพเจ้าให้รอดพ้น
- พระองค์ทรงเป็นหลักศิลาและป้อมปราการของข้าพเจ้า
  ขอพระองค์ทรงนำข้าพเจ้าและชี้ทางให้ข้าพเจ้า
  เพราะเห็นแก่พระนามของพระองค์เถิด
- โปรดทรงดึงข้าพเจ้าออกจากบ่วงแร้วที่บรรดาศัตรูวางดักไว้
  เพราะพระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า
- ข้าพเจ้ามอบจิตใจไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์
  ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ซื่อสัตย์
  พระองค์ทรงไถ่กู้ข้าพเจ้า

พระสิริรุ่งโจน์แด่พระบิดา และพระบุตร และพระจิต
เหมือนในปฐมกาล บัดนี้และทุกเมื่อตลอดนิรันดร อาแมน

สร้อย จงวางใจในองค์พระเจ้า เพราะข้าฯ จะสรรเสริญพระองค์อีก
พระองค์ทรงเป็นความรอด พระเจ้าของข้าฯ

(ผู้อ่าน)

บทอ่านจากจดหมายของนักบุญเปาโลอัครสาวกถึงชาวโรม

(รม 12:1-2,9-17)

พี่น้อง เพราะเห็นแก่พระกรุณาธิคุณของพระเจ้า ข้าพเจ้าอ้อนวอนท่านทั้งหลายให้ถวายร่างกายของท่านเป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต ศักดิ์สิทธิ์และเป็นที่พอพระทัยแด่พระเจ้า นี่เป็นคารวกิจด้วยจิตใจของท่าน อย่าคล้อยตามความประพฤติของโลกนี้ แต่จงเปลี่ยนแปลงตนเองโดยการฟื้นฟูความคิดขึ้นใหม่ เพื่อจะได้รู้จักวินิจฉัยว่าสิ่งใดเป็นพระประสงค์ของพระเจ้า สิ่งใดดี สิ่งใดเป็นที่พอพระทัยและสมบูรณ์พร้อม

จงรักด้วยใจจริง จงหลีกหนีความชั่ว จงยึดมั่นในสิ่งที่ดี จงรักกันฉันพี่น้อง จงคิดว่าผู้อื่นดีกว่าตน อย่าเฉื่อยชา จงมีจิตใจกระตือรือร้นในการรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า จงชื่นชมยินดีในความหวัง จงมีความอดทนต่อความทุกข์ยาก จงพากเพียรในการภาวนา จงเห็นอกเห็นใจช่วยเหลือบรรดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ในยามขัดสน จงต้อนรับด้วยอัธยาศัยไมตรี

จงอวยพรผู้ที่เบียดเบียนท่าน จงอวยพรเขา อย่าสาปแช่ง จงร่วมยินดีกับผู้ที่ยินดี จงร้องไห้กับผู้ที่ร้องไห้ จงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน อย่ามักใหญ่ใฝ่สูง แต่จงยอมทำสิ่งต่ำต้อยเถิด อย่าทะนงว่าตนฉลาด อย่าตอบแทนความชั่วด้วยความชั่ว จงพยายามทำดีต่อมนุษย์ทุกคน

(พระวาจาของพระเจ้า)

ทุกคน ขอขอบพระคุณพระเจ้า

บทสร้อย จงขอบพระคุณพระเป็นเจ้าเพราะพระองค์พระทัยดี

เพลงสดุดีที่ 118 (1-2, 16-17, 22-23)

ก.จงขอบพระคุณองค์พระผู้เป็นเจ้า เพราะพระองค์พระทัยดี
ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์
พงศ์พันธุ์ของอิสราเอลจงกล่าวว่า
“ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงอยู่เป็นนิตย์” *(รับ)*

ข.พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้าชูขึ้น
พระหัตถ์ขวาขององค์พระผู้เป็นเจ้ามีชัยชนะ
ข้าพเจ้าจะไม่ตาย ข้าพเจ้าจะมีชีวิตอยู่
และจะประกาศพระราชกิจยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้า *(รับ)*

ค.ศิลาซึ่งช่างก่อสร้างทิ้งไป
กลายเป็นศิลาหัวมุม
องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงกระทำการนี้
เป็นสิ่งมหัศจรรย์แก่ตาของเรา (รับ)

บทเพลงอัลเลลูยา

อัลเลลูยา อัลเลลูยา อัลเลลู อัลเลลู อัลเลลูยา
อัลเลลูยา อัลเลลูยา อัลเลลู อัลเลลู อัลเลลูยา
เชิญชาวเราร่วมใจสาธุการ
แด่พระภูบาลผู้ทรงประทับอยู่
เราร้องเพลงด้วยความกตัญญู อัลเลลูยา

ถ้าผู้อ่านพระวรสารเป็นพระสงฆ์ หรือ สังฆานุกร

ประธาน พระเจ้าสถิตกับท่าน
ทุกคน และสถิตกับท่านด้วย
ประธาน บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา
ทุกคน ขอถวายพระเกียรติแด่พระองค์พระเจ้าข้า

ถ้าผู้อ่านพระวรสารเป็นฆราวาสให้เริ่มอ่านโดยกล่าวว่า
“บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา”

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา

(ลก 15:1-3, 11-32)

เวลานั้น บรรดาคนเก็บภาษีและคนบาปเข้ามาใกล้เพื่อฟังพระเยซูเจ้า ชาวฟาริสีและธรรมาจารย์ต่างบ่นว่า “คนนี้ต้อนรับคนบาปและกินอาหารร่วมกับเขา” พระองค์จึงตรัสอุปมาเรื่องนี้ให้เขาฟัง

“ชายผู้หนึ่งมีลูกสองคน ลูกคนเล็กพูดกับบิดาว่า “พ่อครับ โปรดให้ทรัพย์สมบัติส่วนที่เป็นมรดกแก่ลูกเถิด” บิดาก็แบ่งทรัพย์สมบัติให้แก่ลูกทั้งสองคน ต่อมาไม่นาน ลูกคนเล็กรวบรวมทุกสิ่งที่มีแล้วเดินทางไปยังดินแดนห่างไกล ที่นั่นเขาประพฤติเสเพลผลาญเงินทองจนหมดสิ้น

เมื่อเขาหมดตัว ก็เกิดกันดารอาหารอย่างหนักทั่วดินแดนนั้น และเขาเริ่มขัดสน จึงไปรับจ้างอยู่กับชาวเมืองคนหนึ่ง คนนั้นใช้เขาไปเลี้ยงหมูในทุ่งนา เขาอยากกินฝักถั่วที่หมูกินเพื่อระงับความหิว แต่ไม่มีใครให้ เขาจึงรู้สำนึกและคิดว่า ‘คนรับใช้ของพ่อฉันมีอาหารกินอุดมสมบูรณ์ ส่วนฉันอยู่ที่นี่ หิวจะตายอยู่แล้ว ฉันจะกลับไปหาพ่อ พูดกับพ่อว่า ‘พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก โปรดนับว่าลูกเป็นผู้รับใช้คนหนึ่งของพ่อเถิด” เขาก็กลับไปหาพ่อ

ขณะที่เขายังอยู่ไกล พ่อมองเห็นเขา รู้สึกสงสาร จึงวิ่งไปสวมกอดและจูบเขา ลูกจึงพูดกับพ่อว่า ‘พ่อครับ ลูกทำบาปผิดต่อสวรรค์และต่อพ่อ ลูกไม่สมควรได้ชื่อว่าเป็นลูกของพ่ออีก’ แต่พ่อพูดกับผู้รับใช้ว่า ‘เร็วเข้า จงไปนำเสื้อสวยที่สุดมาสวมให้ลูกเรา นำแหวนมาสวมนิ้ว นำรองเท้ามาใส่ให้ จงนำลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้วไปฆ่า แล้วกินเลี้ยงฉลองกันเถิด เพราะลูกของเราผู้นี้ตายไปแล้วกลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก’” แล้วการฉลองก็เริ่มขึ้น

ส่วนลูกคนโตอยู่ในทุ่งนา เมื่อกลับมาใกล้บ้าน ได้ยินเสียงดนตรีและการร้องรำ จึงเรียกผู้รับใช้คนหนึ่งมาถามว่าเกิดอะไรขึ้น ผู้รับใช้บอกเขาว่า “น้องชายของท่านกลับมาแล้ว พ่อสั่งให้ฆ่าลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้ว เพราะเขาได้ลูกกลับคืนมาอย่างปลอดภัย” ลูกคนโตรู้สึกโกรธ ไม่ยอมเข้าไปในบ้าน พ่อจึงออกมาขอร้องให้เข้าไป แต่เขาตอบพ่อว่า “ลูกรับใช้พ่อมานานหลายปีแล้ว ไม่เคยฝ่าฝืนคำสั่งของพ่อเลย พ่อก็ไม่เคยให้ลูกแพะแม้แต่ตัวเดียว แก่ลูกเพื่อเลี้ยงฉลองกับเพื่อนๆ แต่พอลูกคนนี้ของพ่อกลับมา เขาคบหญิงเสเพล ผลาญทรัพย์สมบัติของพ่อจนหมด พ่อยังฆ่าลูกวัวที่ขุนอ้วนแล้วให้เขาด้วย”

พ่อพูดว่า “ลูกเอ๋ย ลูกอยู่กับพ่อเสมอมา ทุกสิ่งที่พ่อมีก็เป็นของลูก แต่จำเป็นต้องเลี้ยงฉลองและชื่นชมยินดี เพราะน้องชายคนนี้ของลูกตายไปแล้ว กลับมีชีวิตอีก หายไปแล้ว ได้พบกันอีก”’

(พระวาจาของพระเจ้า)

ทุกคน ขอพระคริสตเจ้าทรงพระเจริญเทอญ

ประธาน...เทศน์เตือนใจ...

ถ้าฆราวาสเป็นประธานในพิธี หรือ เป็นผู้ก่อสวด ให้เชิญชวนผู้มาร่วมแสวงบุญเงียบสักครู่หนึ่งเพื่อรำพึงพระวาจาของพระเจ้า

บทภาวนาเพื่อมวลชน

ประธาน พี่น้องที่รัก พระเจ้าทรงรักมนุษย์และทรงกระทำตามพระสัญญาของพระองค์เสมอ วันนี้ เราร่วมใจกันมาแสวงบุญในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ขอให้เราร่วมใจเป็นหนึ่งเดียวกัน เสนอคำวิงวอนต่อพระองค์ด้วยท่าทีแห่งความเชื่อและไว้วางใจ

ผู้แทน 1. เพื่อสมเด็จพระสันตะปาปา และบรรดาพระสังฆราช ผู้อภิบาลปกครองพระศาสนจักร ขอทุกท่านเต็มเปี่ยมด้วยพระพร ปรีชาญาณ และสุขภาพที่สมบูรณ์ แข็งแรง จะได้นำพาประชาสัตบุรุษให้มุ่งเจริญชีวิตแสวงหาพระเมตตาของพระเจ้า และเป็นประจักษ์พยานถึงพระเมตตาของพระองค์ โดยมีท่านเหล่านี้เป็นพลังใจ และแบบฉบับ

ให้เราภาวนา

2. เพื่อความสัมพันธ์อันดีระหว่างนานาชาติ ขอพระเจ้าโปรดให้มนุษย์ในโลกปัจจุบันมีความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน รู้จักให้อภัยแก่กัน และขอพระองค์โปรดประทานสันติภาพอันถาวรให้แก่ประชากรทั่วโลก โดยเฉพาะสันติสุขในประเทศไทยของเรา

ให้เราภาวนา

3. เพื่อพระศาสนจักรคาทอลิกไทยของเรา ในโอกาสฉลองปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ขอให้สมาชิกทุกคนสำนึกถึงพระเมตตาของพระเจ้าที่มีต่อชีวิตของพวกเขา และเพื่อให้ทุกคนตระหนักดีถึงบทบาทหน้าที่ของตนในการเป็นลูกของพระเจ้า ที่พร้อมเจริญชีวิตด้วยความเมตตากรุณาดั่งพระบิดา

ให้เราภาวนา

4. เพื่อผู้ยากไร้ ทั้งฝ่ายกายและฝ่ายใจ ขอให้จิตตารมณ์แห่งความรัก การแบ่งปัน และการมุ่งสร้างสันติสุข ได้ช่วยเยียวยาพวกเขา และเยียวยาสังคม ให้บังเกิดความรักความสมานสามัคคี ดำรงอยู่ในความดีงาม และความสงบสุข

ให้เราภาวนา

5. เพื่อเราทุกคนที่มาร่วมใจกันแสวงบุญในวันนี้ ขอให้เราได้รับแสงสว่างจากองค์พระจิตเจ้า และให้ชีวิตของเราเองได้เป็นแสงสว่างสำหรับบุคคลอื่น ด้วยแบบอย่างการดำเนินชีวิตด้วยความรักและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันของเราทุกคน

ให้เราภาวนา

ประธาน ข้าแต่พระบิดาเจ้า พระองค์ทรงพระทัยกรุณา ไม่ทรงปฏิเสธการร้องขอจากบุคคลผู้มีความเชื่อ ขอพระองค์โปรดสดับฟังคำภาวนาของข้าพเจ้าทั้งหลาย และโปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายมีใจกว้างเช่นเดียวกับพระองค์เพื่อจะได้ทำหน้าที่ของตนอย่างดีที่สุด และเป็นแสงสว่างสำหรับทุกคน ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า พระเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

พิธีกร เชิญชวนพี่น้องสวดบทภาวนาต่อไปนี้
เพื่อขอรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย...
บทข้าพเจ้าเชื่อ (สัญลักษณ์ของอัครสาวก)

ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ ทรงเนรมิตฟ้าดิน ข้าพเจ้าเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย ทรงปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า ทรงบังเกิดจากพระนางมารีย์พรหมจารี ทรงรับทรมานสมัยปอนทิอัสปิลาต ทรงถูกตรึงกางเขน สิ้นพระชนม์ และทรงถูกฝังไว้ เสด็จสู่แดนมรณะ วันที่สามทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย เสด็จสู่สวรรค์ ประทับเบื้องขวาพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ แล้วจะเสด็จมาพิพากษาผู้เป็นและ

ผู้ตาย ข้าพเจ้าเชื่อในพระจิตเจ้า พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์ สากล ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์ การอภัยบาป การกลับคืนชีพของร่างกาย และชีวิตนิรันดร อาแมน

พิธีกร เชิญชวนพี่น้องสวดภาวนาเพื่อพระประสงค์
ของสมเด็จพระสันตะปาปา
วันทามารีย์... พระสิริรุ่งโรจน์...
(หรือจะสวดบทภาวนาอื่นๆ ตามความเหมาะสม)

ประธาน พี่น้องที่รัก ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ให้เราร่วมใจกันสวดบทภาวนาของสมเด็จพระสันตะปาปา ฟรังซิสสำหรับปีศักดิ์สิทธิ์

ข้าแต่พระเยซูคริสตเจ้า พระองค์ทรงสอนข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีใจเมตตากรุณาเหมือนพระบิดาในสวรรค์ และยังตรัสอีกว่าผู้ที่เห็นพระองค์ก็เห็นพระบิดาด้วย โปรดทรงเผยพระพักตร์ แล้วข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้รับความรอดพ้น สายพระเนตรเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ช่วยให้ศักเคียสและมัทธิวพ้นจากการเป็นทาสของทรัพย์สินเงินทอง ช่วยให้หญิงที่ผิดประเวณีและมารีย์ชาวมักดาลาได้เป็นอิสระจากการแสวงหาความสุขจากสิ่งสร้างเท่านั้น สายพระเนตรเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ทำให้เปโตรร้องไห้เสียใจที่ได้ทรยศต่อพระองค์ และยังทำให้โจรกลับใจมั่นใจว่าจะ

ได้อยู่ในสวรรค์กับพระองค์ โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายฟังพระวาจาที่เคยตรัสกับหญิงชาวสะมาเรียว่า “หากท่านรู้จักของประทานของพระเจ้า” ประหนึ่งได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าแต่ละคน

เมื่อมองดูพระพักตร์ของพระองค์ ข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็นพระพักตร์ของพระบิดาที่มนุษย์ไม่อาจแลเห็นได้ เป็นพระพักตร์ที่สำแดงพระอานุภาพโดยการให้อภัยและทรงพระเมตตา โปรดให้พระศาสนจักรแสดงให้โลกเห็นพระพักตร์ของพระองค์ ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพอย่างรุ่งโรจน์ พระองค์ทรงประสงค์ให้ศาสนบริกรของพระองค์มีความอ่อนแอ เพื่อจะได้มีใจเมตตาสงสารผู้ที่ไม่รู้และหลงผิด โปรดให้ทุกคนที่เข้ามาพบเขารู้สึกว่าพระเจ้าทรงแสวงหา รัก และให้อภัยเขา

โปรดประทานพระจิตของพระองค์ลงเหนือข้าพเจ้าแต่ละคน ให้ทรงเจิมและบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมจะได้เป็นปีแห่งความโปรดปรานจากองค์พระผู้เป็นเจ้า พระศาสนจักรจะได้รื้อฟื้นความกระตือรือร้นที่จะประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่และถูกจองจำให้เป็นอิสระ และคืนสายตาให้แก่คนตาบอด ข้าพเจ้าทั้งหลายวอนขอดังนี้ อาศัยการวอนขอแทนของพระนางมารีย์ พระมารดาแห่งความเมตตา เดชะพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงจำเริญและครองราชย์เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวกับพระองค์และพระจิตเจ้า ตลอดนิรันดร

ทุกคน อาแมน

ทุกคน ข้าแต่พระเยซูผู้ทรงพระเมตตา ข้าพเจ้าวางใจในพระองค์

ถ้าประธานวจนพิธีกรรมเป็นพระสงฆ์ หรือ สังฆานุกร จะอวยพรผู้มาแสวงบุญ ดังนี้

ประธาน พระเจ้าสถิตกับท่าน

ทุกคน และสถิตกับท่านด้วย

ประธาน ขอพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ + พระบิดา และพระบุตร และพระจิต ประทานพระพรแก่ท่านทั้งหลายเทอญ

ทุกคน อาแมน

ประธาน วจนพิธีกรรมแสวงบุญโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมสิ้นสุดแล้ว จงเป็นผู้เมตตากรุณาดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณา และเชิญไปปฏิบัติตามพระวาจาที่ท่านได้รับฟังในวันนี้เถิด

ทุกคน ขอขอบพระคุณพระเจ้า

ถ้าฆราวาสเป็นประธานในพิธี หรือ เป็นผู้ก่อสวด จะกล่าวปิดวจนพิธีกรรม ดังนี้

ก่อ ขอพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพทรงอำนวยพร และคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมลทินในชีวิตนี้ และนำข้าพเจ้าทั้งหลายไปสู่ชีวิตนิรันดร

ทุกคน อาแมน

ก่อ ให้เราถวายพระพรแด่พระเจ้า

ทุกคน ขอขอบพระคุณพระเจ้า

เพลงปิดพิธี

ข้าเจ้าชาวไทยไหว้แม่มารีย์

(Je te salue)

1. ข้าเจ้าชาวไทย ไหว้แม่มารีย์ ขอแม่จงมี
   ขอแม่จงมี จงมีพระทัยการุญ

(รับ) ขอโปรดชาวไทย ที่ใจเย็นอุ่นได้มาพึ่งบุญ
ได้มาพึ่งบุญ พึ่งบุญแห่งพระบุตรา

2. แม่จงฟังวอน ให้พรชาวไทย ขอแม่ดลใจ
   ขอแม่ดลใจ ดลใจให้ไทยพึ่งบุญ
3. บรรดาญาติมิตร ที่จิตใจแข็ง ขอแม่ดัดแปลง
   ขอแม่ดัดแปลง ดัดแปลงให้อ่อนละมุน
4. เมื่อคนผู้ใด ไร้อานิสงส์ ขอแม่โปรดส่ง
   ขอแม่โปรดส่ง โปรดส่งประทานเป็นทุน
5. โปรดความสว่าง ทั่วทางทั่วเทศ ขอแม่ปกเกศ
   ขอแม่ปกเกศ ปกเกศเอื้อเฟื้อเจือจุน
6. ผู้ใดใจจืด มัวมืดหมองหมาง ขอแม่นำทาง
   ขอแม่นำทาง นำทางให้มาพึ่งบุญ
7. โปรดให้กางเขน ได้เป็นร่มไม้ ปกคลุมเทศไทย
   ปกคลุมเทศไทย เทศไทยไว้ในพระคุณ

วจนพิธีกรรมแสวงบุญ
ปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม แบบที่ 2

คริสตชนผู้แสวงบุญชุมนุมกัน ณ สถานที่ที่เหมาะสมเพื่อแห่ไปยังประตูศักดิ์สิทธิ์ (ประตูแห่งพระเมตตา)
ถ้าประธานวจนพิธีกรรมเป็นพระสงฆ์ หรือ สังฆานุกร จะเริ่มวจนพิธีกรรม ดังนี้

ประธาน เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตรและพระจิต
ทุกคน อาแมน
ประธาน ขอพระเมตตาของพระบิดา
สันติของพระเยซูคริสต์ องค์พระผู้เป็นเจ้า
และความสนิทสัมพันธ์ของพระจิต
สถิตกับท่านทั้งหลาย
ทุกคน และสถิตกับท่านด้วย

ถ้าฆราวาสเป็นประธานในพิธี หรือ เป็นผู้ก่อสวด จะเริ่มวจนพิธีกรรม ดังนี้

ก่อ เดชะพระนามพระบิดา และพระบุตรและพระจิต
รับ อาแมน

ก่อ ข้าแต่พระเจ้า พระบิดาผู้ทรงพระเมตตา
โปรดเสด็จมาช่วยเหลือเกื้อกูลข้าพเจ้า

รับ โปรดเถิดพระเจ้าข้า โปรดช่วยข้าพเจ้าทั้งหลาย

ประธาน พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระองค์ ข้าแต่พระบิดาเจ้า พระองค์ประทานอภัยความผิดและทรงรักษาโรคภัยทั้งหมดของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ทุกคน ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิตย์นิรันดร์

ประธาน พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระองค์ ข้าแต่พระบิดาเจ้า พระองค์ทรงพระกรุณาและทรงเมตตาสงสาร กริ้วช้า และทรงความรักมั่นคงอย่างเต็มเปี่ยม

ทุกคน ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิตย์นิรันดร์

ประธาน พระสิริรุ่งโรจน์แด่พระองค์ ข้าแต่พระบิดา
พระองค์ทรงเป็นพระบิดาผู้อ่อนโยนต่อบรรดาบุตร

ทุกคน ความรักมั่นคงของพระองค์ดำรงนิตย์นิรันดร์

พิธีกร พี่น้องที่รัก เราร่วมใจกันมาแสวงบุญและภาวนาวอนขอพระพรของพระเจ้าในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ในเอกสาร “เฉลิมฉลองพระเมตตาของพระเจ้า” พระศาสนจักรสอนเราว่าไม้กางเขนเป็นเครื่องหมายพิเศษตลอดปีศักดิ์สิทธิ์นี้ ตามคำสอนของปิตาจารย์ของ

พระศาสนจักร ไม้กางเขนเป็นเครื่องหมายของบุตรแห่งมนุษย์ผู้จะเสด็จมาในวันสิ้นพิภพ (มธ 24:29-31) แต่ในขณะเดียวกันไม้กางเขนยังเป็นเครื่องหมายถึงพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระบิดา เพราะทรงรักมนุษย์จึงทรงส่งพระบุตรมาเป็นเครื่องบูชาบนไม้กางเขนเพื่อชดเชยบาปสำหรับมนุษยชาติ และพระเยซูเจ้ายังทรงสอนเราว่า “ถ้าผู้ใดอยากตามเรา ก็จงเลิกคิดถึงตนเอง จงแบกไม้กางเขนของตนและติดตามเรา” (มธ 16:24)

บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ให้เราเดินหน้าไปยังประตูศักดิ์สิทธิ์ โดยรำพึงถึงความรักอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผ่านทางการรับทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระเยซูคริสตเจ้าบนไม้กางเขน เพราะโดยอาศัยหนทางแห่งไม้กางเขนนี้เราจะก้าวข้ามธรณีประตูศักดิ์สิทธิ์ และพบพระสิริรุ่งโรจน์แห่งพระเมตตาของพระเจ้า ซึ่งจะช่วยให้เราพร้อมที่จะตอบรับและอุทิศตนเป็นผู้มีเมตตาต่อผู้อื่นดังที่พระบิดาเจ้าทรงมีต่อเรา

เพลงประกอบขบวนแห่

เพลงกางเขนชัย

รับ) กางเขนชัย จะครองราชัย
ช่วยเหลือ เรามั่นนิรันดร์ไป

1) โปรดทอแสงทองฉายส่องมา
ให้ชาวโลกาซาบซ่านใจ
กางเขนคือธารรักหลั่งไหล
เคียงไปกับธารเสรีธรรม

2) โปรดเถิด ประทานความกล้าหาญ
แก่ผู้พิการและยากไร้
กางเขนคือความหวังแห่งใจ
นำเราเข้าใกล้องค์ทรงธรรม

3) เชิญชวน มวลพี่น้องถ้วนหน้า
พึ่งพาร่มเงาพระหัตถ์ชัย
กางเขนคือความรอดปลอดภัย
นำไปเมืองแมนพระบิดา

เมื่อขบวนแห่มาถึงประตูศักดิ์สิทธิ์ (ประตูแห่งพระเมตตา) ทุกคนหยุดที่หน้าประตูศักดิ์สิทธิ์และประธานกล่าวเตือนใจว่า

ประธาน ประตูศักดิ์สิทธิ์ (ประตูแห่งพระเมตตา) มีความหมายเป็นพิเศษหมายถึงพระคริสตเจ้า (เทียบ ยน 10:7,9) พระองค์ทรงเป็นพระพักตร์เปี่ยมด้วยพระเมตตาของพระบิดา พระเยซูเจ้าทรงใช้พระวาจา กิจการ และพระบุคลิกของพระองค์ทั้งหมดเผยแสดงให้เห็น และนำเราให้เข้าไปพบและพึ่งพาพระเมตตาของพระเจ้า ขอให้การก้าวผ่านธรณีประตูศักดิ์สิทธิ์ทำให้เรามีประสบการณ์ถึงความรักและพระเมตตาของพระเจ้า ผู้ประทานความบรรเทา ทรงให้อภัย และสร้างความหวังให้เรา

ประธาน นี่คือประตูขององค์พระผู้เป็นเจ้า
เราจงเข้าไปรับพระเมตตาและการอภัยบาปเถิด

ทุกคน ขอขอบพระคุณพระเจ้า

ประธานเดินนำผ่านธรณีประตูศักดิ์สิทธิ์ และแต่ละคนผ่านประตูศักดิ์สิทธิ์เป็นลำดับตามความเหมาะสม ด้วยความสำรวม และด้วยจิตตารมณ์แห่งการภาวนาไตร่ตรองพระเมตตาของพระเจ้าในชีวิตของตน ในขณะที่ขบวนแห่ผ่านประตูศักดิ์สิทธิ์ไปยังวัดหรือสักการสถาน ขับร้องบทเพลงสดุดีที่ 100

บทเพลงสดุดีที่ 100 (ชาวโลกทั้งหลาย)

1) ชาวโลกทั้งหลาย ขอเชิญถวาย บทเพลงสดุดี
แด่พระเป็นเจ้า เข้าเฝ้าภูมี ด้วยพระองค์นี้ ที่สร้างเรามา
2) ทรงเป็นเจ้าของ ทั้งทรงคุ้มครอง สุขสันต์หรรษา
เชิญสู่วิหาร ก้มกราบโมทนา สรรเสริญบูชา ด้วยกตัญญู
3) พระเจ้าประเสริฐ ความรักล้ำเลิศ ไม่มีใครสู้
สัจจะของพระองค์ ดำรงเชิดชู ตั้งมั่นคงอยู่ นิรันดร์กาลเทอญ

เมื่อทุกคนนั่งประจำที่แล้วประธานนำภาวนาดังนี้

ประธาน ให้เราภาวนา

ข้าแต่พระเจ้า ผู้ประสิทธิ์ประสาทอิสรภาพแท้จริง พระองค์ทรงประสงค์ให้มนุษย์ทั้งมวลพ้นจากการเป็นทาส กลับเป็นประชากรหนึ่งเดียว ทั้งยังประทานช่วงเวลาแห่งพระเมตตาและการให้อภัยแก่ข้าพเจ้าทั้งหลายซึ่งเป็นบุตรของพระองค์ ขอทรงพระกรุณา โปรดให้พระศาสนจักรได้รับอิสรภาพยิ่งขึ้น เพื่อจะได้แสดงให้โลกเห็นพระธรรมล้ำลึกได้อย่างชัดเจนว่าพระศาสนจักรเป็นเครื่องหมายและเครื่องมือความรอดพ้นสำหรับมวลมนุษย์ ทั้งนี้ ขอพึ่งพระบารมีพระคริสตเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย

ทุกคน อาแมน

บทสดุดีที่ 103 คำสรรเสริญพระทัยดีของพระเจ้า
(สดด 103: 1-6, 8, 10-12, 17, 22)

(สวดสลับกัน)

- วิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย จงถวายพระพรแด่องค์พระเจ้าเถิด ส่วนลึกของข้าพเจ้า จงถวายพระพรแด่พระนามศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์
- วิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย จงถวายพระพรแด่องค์พระเจ้าเถิด จงอย่าลืมพระคุณต่าง ๆ ที่พระองค์ประทานให้
- พระองค์ประทานอภัยความผิดทั้งหลายของท่าน ทรงรักษาโรคภัยทั้งปวงของท่าน
- ทรงช่วยชีวิตของท่านให้พ้นจากเหวลึก ประทานความรักมั่นคงและพระเมตตาเป็นดังมงกุฎแก่ท่าน
- พระองค์ประทานสิ่งดีๆ อย่างเต็มเปี่ยมตลอดชีวิตของท่าน ทรงบันดาลให้ท่านเป็นหนุ่มอยู่เสมอเหมือนนกอินทรี
- องค์พระเจ้าทรงปฏิบัติด้วยความเที่ยงธรรม ประทานความยุติธรรมต่อทุกคนที่ถูกข่มเหง
- องค์พระเจ้าทรงพระกรุณาและทรงเมตตาสงสาร กริ้วช้า ทรงความรักมั่นคงอย่างเต็มเปี่ยม
- พระองค์ไม่ทรงปฏิบัติต่อเราตามที่บาปของเราสมควรจะได้รับไม่ทรงตอบแทนเราให้สาสมกับความผิดของเรา

- ท้องฟ้าสูงกว่าแผ่นดินเพียงใด ความรักมั่นคงของพระองค์ต่อผู้ยำเกรงพระองค์ก็ยิ่งใหญ่เพียงนั้น
- ตะวันออกห่างไกลจากตะวันตกเท่าใดพระองค์ก็ทรงกันความผิดของเราออกไปห่างไกลจากเราเท่านั้น
- ความรักมั่นคงขององค์พระเจ้าต่อผู้ยำเกรงพระองค์นั้นดำรงอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์ พระยุติธรรมของพระองค์ก็ดำรงอยู่ชั่วลูกชั่วหลาน
- จงถวายพระพรแด่องค์พระเจ้าเถิด ผลงานทั้งปวงของพระองค์ในทุกสถานที่ซึ่งพระองค์ทรงปกครอง วิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย จงถวายพระพรแด่องค์พระเจ้าเถิด

ถ้าผู้อ่านพระวรสารเป็นพระสงฆ์ หรือ สังฆานุกร

ประธาน พระเจ้าสถิตกับท่าน
ทุกคน และสถิตกับท่านด้วย
ประธาน บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา
ทุกคน ขอถวายพระเกียรติแด่พระองค์พระเจ้าข้า

ถ้าผู้อ่านพระวรสารเป็นฆราวาสให้เริ่มอ่านโดยกล่าวว่า “บทอ่านจากพระวรสารนักบุญลูกา”

บทอ่านจากพระวรสารตามคำบอกเล่าของนักบุญลูกา (ลก 23:33-43)

เมื่อมาถึงสถานที่ที่เรียกว่าเนินหัวกะโหลก บรรดาทหารตรึงพระองค์ที่นั่นพร้อมกับผู้ร้ายสองคน คนหนึ่งอยู่ข้างขวาและอีกคนหนึ่งอยู่ข้างซ้าย พระเยซูเจ้าตรัสว่า “พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้ว่ากำลังทำอะไร” ทหารนำเสื้อผ้าของพระองค์ไปจับสลากแบ่งกัน

ประชาชนยืนดูอยู่ที่นั่น ส่วนบรรดาผู้นำเยาะเย้ยพระองค์ว่า “เขาช่วยคนอื่นให้รอดพ้นได้ ก็ให้เขาช่วยตนเองซิ ถ้าเขาเป็นพระคริสต์ผู้ที่พระเจ้าทรงเลือกสรร” แม้แต่บรรดาทหารก็เยาะเย้ยพระองค์ด้วย เขานำเหล้าองุ่นเปรี้ยวเข้ามาถวาย พลางกล่าวว่า “ถ้าท่านเป็นกษัตริย์ของชาวยิว ก็จงช่วยตนเองให้รอดพ้นซิ” มีคำเขียนไว้เหนือพระองค์ว่า “ผู้นี้คือกษัตริย์ของชาวยิว”

ผู้ร้ายคนหนึ่งที่ถูกตรึงบนไม้กางเขน พูดดูหมิ่นพระองค์ว่า “แกเป็นพระคริสต์ไม่ใช่หรือจงช่วยตนเองและช่วยเราให้รอดพ้นด้วยซิ” แต่อีกคนหนึ่งดุเขา กล่าวว่า “แกไม่เกรงกลัวพระเจ้าหรือที่มารับโทษเดียวกันกับท่านผู้นี้ สำหรับพวกเราก็ยุติธรรมแล้ว เพราะเรารับโทษสมกับการกระทำของเรา แต่ท่านผู้นี้มิได้ทำผิดเลย” แล้วเขาทูลว่า “ข้าแต่พระเยซู โปรดทรงระลึกถึงข้าพเจ้าด้วยเมื่อพระองค์จะเสด็จสู่พระอาณาจักรของพระองค์” พระองค์ตรัสตอบเขาว่า “เราบอกความจริงกับท่านว่า วันนี้ ท่านจะอยู่กับเราในสวรรค์”

(พระวาจาของพระเจ้า)

ทุกคน ขอพระคริสตเจ้าทรงพระเจริญเทอญ

ประธาน...เทศน์เตือนใจ...

ถ้าฆราวาสเป็นประธานในพิธี หรือ เป็นผู้ก่อสวด ให้เชิญชวนผู้มาร่วมแสวงบุญเงียบสักครูหนึ่งเพื่อรำพึงพระวาจาของพระเจ้า

พิธีกร พี่น้องที่รัก ให้เราร่วมใจกันรำพึงถึงพระเมตตารักอันยิ่งใหญ่ขององค์พระผู้เป็นเจ้าผ่านทางพระทรมานของพระเยซูคริสตเจ้า และวอนขอพระองค์โปรดช่วยเราให้แบกกางเขนของตนติดตามพระคริสตเจ้า และเป็นประจักษ์พยานถึงพระเมตตาของพระองค์ต่อเพื่อนมนุษย์

พิธีกร **ข้อรำพึงที่ 1 พระเยซูเจ้าทรงเข้าตรีทูต (มธ 26:36, 38-39)**

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมาพร้อมกับบรรดาศิษย์ถึงสถานที่แห่งหนึ่งชื่อเกทเสมนี พระองค์ตรัสแก่เขาเหล่านั้นว่า “จงนั่งอยู่ที่นี่ ขณะที่เราไปอธิษฐานภาวนาที่โน่น” จึงตรัสแก่เขาทั้งสามคนว่า “ใจเราเป็นทุกข์แทบสิ้นชีวิต จงอยู่ที่นี่และตื่นเฝ้ากับเราเถิด” แล้วพระองค์ทรงพระดำเนินไปข้างหน้าอีกเล็กน้อย ทรงซบพระพักตร์ลงกับพื้นดิน อธิษฐานภาวนาว่า “พระบิดาเจ้าข้า ถ้าเป็นไปได้ ขอให้ถ้วยนี้พ้นข้าพเจ้าไปเถิด ถ้าเป็นไปไม่ได้ ก็ขออย่าให้เป็นไปตามใจข้าพเจ้า แต่ให้เป็นไปตามพระประสงค์ของพระองค์เถิด”

ทุกคน ข้าแต่พระเจ้า เมื่อลูกต้องประสบความยากลำบากในชีวิต ขอพระองค์โปรดช่วยให้ลูกเข้มแข็ง อดทนต่อความทุกข์ทรมานนี้ เพื่อให้แผนการของพระบิดาเจ้าสำเร็จไปในตัวลูก

(สวดสายประคำ 10 เม็ด)

พิธีกร ข้อรำพึงที่ 2 พระเยซูเจ้าทรงถูกเฆี่ยน (ยน 18:39-40-19:1)

ปิลาตกล่าวว่า “แต่ท่านทั้งหลายมีธรรมเนียมให้ปล่อยนักโทษคนหนึ่งในเทศกาลปัสกา ท่านทั้งหลายต้องการให้ข้าพเจ้าปล่อยกษัตริย์ของชาวยิวหรือ” เขาเหล่านั้นจึงร้องตะโกนว่า “อย่าปล่อยคนนี้ แต่จงปล่อยบารับบัส” บารับบัสผู้นี้เป็นโจร ปีลาตสั่งให้นำพระเยซูเจ้าไปเฆี่ยน

ทุกคน ข้าแต่พระเจ้า พระองค์ทรงยอมรับทนทรมานเพราะทรงรักลูก ขอพระองค์โปรดช่วยให้ลูกหลีกหนีบาป และดำเนินชีวิตเป็นลูกที่ดีของพระองค์เสมอไป

(สวดสายประคำ 10 เม็ด)

พิธีกร ข้อรำพึงที่ 3 พระเยซูเจ้าถูกตรึงและสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน (ลก 23:46)

พระเยซูเจ้าทรงร้องเสียงดังว่า “พระบิดาเจ้าข้า ข้าพเจ้ามอบจิตใจของข้าพเจ้าไว้ในพระหัตถ์ของพระองค์” เมื่อตรัสดังนี้แล้ว ก็สิ้นพระชนม์

ทุกคน ข้าแต่พระเยซูเจ้า พระองค์ทรงมอบชีวิตของพระองค์ให้แก่ลูก คือชีวิตที่แท้จริง ชีวิตที่เต็มเปี่ยมไปด้วยสันติสุข ขอโปรดให้ลูกรักษาพระพรที่พระองค์ได้ประทานให้แก่ลูกผ่านทางพระทรมานและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์ และนำพระพรนี้ไปสู่เพื่อนพี่น้องของลูก

(สวดสายประคำ 10 เม็ด)

พิธีกร เชิญชวนพี่น้องสวดบทภาวนาต่อไปนี้
เพื่อขอรับพระคุณการุณย์ครบบริบูรณ์
ข้าแต่พระบิดาของข้าพเจ้าทั้งหลาย...
บทข้าพเจ้าเชื่อ (สัญลักษณ์ของอัครสาวก)

ข้าพเจ้าเชื่อในพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ ทรงเนรมิตฟ้าดิน ข้าพเจ้าเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า พระบุตรหนึ่งเดียวของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทั้งหลาย ทรงปฏิสนธิเดชะพระจิตเจ้า ทรงบังเกิดจากพระนางมารีย์พรหมจารี ทรงรับทรมานสมัยปอนทิอัสปิลาต ทรงถูกตรึงกางเขน สิ้นพระชนม์ และทรงถูกฝังไว้ เสด็จสู่แดนมรณะ วันที่สามทรงกลับคืนพระชนมชีพจากบรรดาผู้ตาย เสด็จสู่สวรรค์ ประทับเบื้องขวาพระเจ้า พระบิดาผู้ทรงสรรพานุภาพ แล้วจะเสด็จมาพิพากษาผู้เป็นและผู้ตาย ข้าพเจ้าเชื่อในพระจิตเจ้า พระศาสนจักรศักดิ์สิทธิ์สากล

ความสัมพันธ์เป็นหนึ่งเดียวของผู้ศักดิ์สิทธิ์ การอภัยบาป การกลับคืนชีพของร่างกาย และชีวิตนิรันดร อาแมน

พิธีกร เชิญชวนพี่น้องสวดภาวนาเพื่อพระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปา
วันทามารีย์... พระสิริรุ่งโรจน์...
(หรือจะสวดบทภาวนาอื่นๆ ตามความเหมาะสม)

ประธาน พี่น้องที่รัก ในโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรม ให้เราร่วมใจกันสวดบทภาวนาของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสสำหรับปีศักดิ์สิทธิ์

ข้าแต่พระเยซูคริสตเจ้า พระองค์ทรงสอนข้าพเจ้าทั้งหลายให้มีใจเมตตากรุณาเหมือนพระบิดาในสวรรค์ และยังตรัสอีกว่าผู้ที่เห็นพระองค์ก็เห็นพระบิดาด้วย โปรด ดทรงเผยพระพักตร์แล้วข้าพเจ้าทั้งหลายจะได้รับความรอดพ้น สายพระเนตรเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ช่วยให้ศักเคียสและมัทธิวพ้นจากการเป็นทาสของทรัพย์สินเงินทอง ช่วยให้หญิงที่ผิดประเวณีและมารีย์ชาวมักดาลาได้เป็นอิสระจากการแสวงหาความสุขจากสิ่งสร้างเท่านั้น สายพระเนตรเปี่ยมด้วยความรักของพระองค์ทำให้เปโตรร้องไห้เสียใจที่ได้ทรยศต่อพระองค์ และยังทำให้โจรกลับใจมั่นใจว่าจะได้อยู่ในสวรรค์กับพระองค์ โปรดให้ข้าพเจ้าทั้งหลายฟัง

พระวาจาที่เคยตรัสกับหญิงชาวสะมาเรียว่า “หากท่านรู้จักของประทานของพระเจ้า” ประหนึ่งได้ตรัสแก่ข้าพเจ้าแต่ละคน

เมื่อมองดูพระพักตร์ของพระองค์ ข้าพเจ้าทั้งหลายก็เห็นพระพักตร์ของพระบิดาที่มนุษย์ไม่อาจแลเห็นได้ เป็นพระพักตร์ที่สำแดงพระอานุภาพโดยการให้อภัยและทรงพระเมตตา โปรดให้พระศาสนจักรแสดงให้โลกเห็นพระพักตร์ของพระองค์ ว่าทรงเป็นองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงกลับคืนพระชนมชีพอย่างรุ่งโรจน์ พระองค์ทรงประสงค์ให้ศาสนบริกรของพระองค์มีความอ่อนแอ เพื่อจะได้มีใจเมตตาสงสารผู้ที่ไม่รู้และหลงผิด โปรดให้ทุกคนที่เข้ามาพบเขารู้สึกว่าพระเจ้าทรงแสวงหา รัก และให้อภัยเขา

โปรดประทานพระจิตของพระองค์ลงเหนือข้าพเจ้าแต่ละคน ให้ทรงเจิมและบันดาลความศักดิ์สิทธิ์ เพื่อปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมจะได้เป็นปีแห่งความโปรดปรานจากองค์พระผู้เป็นเจ้า พระศาสนจักรจะได้รื้อฟื้นความกระตือรือร้นที่จะประกาศข่าวดีแก่คนยากจน ปลดปล่อยผู้ถูกกดขี่และถูกจองจำให้เป็นอิสระ และคืนสายตาให้แก่คนตาบอด ข้าพเจ้าทั้งหลายวอนขอดังนี้ อาศัยการวอนขอแทนของพระนางมารีย์ พระมารดาแห่งความเมตตา เดชะพระเยซูองค์พระผู้เป็นเจ้า ผู้ทรงจำเริญและครองราชย์เป็นพระเจ้าหนึ่งเดียวกับพระองค์และพระจิตเจ้า ตลอดนิรันดร

ทุกคน อาแมน

ทุกคน ข้าแต่พระเยซูผู้ทรงพระเมตตา ข้าพเจ้าวางใจในพระองค์

ถ้าประธานวจนพิธีกรรมเป็นพระสงฆ์ หรือ สังฆานุกร จะอวยพรผู้มาแสวงบุญ ดังนี้

ประธาน พระเจ้าสถิตกับท่าน

ทุกคน และสถิตกับท่านด้วย

ประธาน ขอพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพ + พระบิดา และพระบุตร และพระจิต ประทานพระพรแก่ท่านทั้งหลายเทอญ

ทุกคน อาแมน

ประธาน วจนพิธีกรรมแสวงบุญโอกาสปีศักดิ์สิทธิ์แห่งเมตตาธรรมสิ้นสุดแล้ว จงเป็นผู้เมตตากรุณาดังที่พระบิดาของท่านทรงพระเมตตากรุณา และเชิญไปปฏิบัติตามพระวาจาที่ท่านได้รับฟังในวันนี้เถิด

ทุกคน ขอขอบพระคุณพระเจ้า

ถ้าฆราวาสเป็นประธานในพิธี หรือ เป็นผู้ก่อสวด จะกล่าวปิดวจนพิธีกรรม ดังนี้

ก่อ ขอพระเจ้าผู้ทรงสรรพานุภาพทรงอำนวยพร และคุ้มครองข้าพเจ้าทั้งหลายให้พ้นจากมลทินในชีวิตนี้ และนำข้าพเจ้าทั้งหลายไปสู่ชีวิตนิรันดร

ทุกคน อาแมน

ก่อ ให้เราถวายพระพรแด่พระเจ้า

ทุกคน ขอขอบพระคุณพระเจ้า

เพลงปิดพิธี

ใครรักเท่าแม่

1. แม่รักลูกยิ่งสิ่งใด
   ลูกวอนขออะไรแม่ให้ดังปรารถนา
   ชีวิตแม่พลีได้ทุกเวลา
   ใครเล่าหนารักเราเท่าแม่รักเอย
2. โอ้แม่มารีย์ยอดสตรีเหนือใครทั้งปวง
   พระแม่ทรงเป็นห่วงเหล่าพวกลูกที่อ่อนแอ
   แม้มีศัตรูร้ายจู่โจมคอยรังแก
   ไม่ผันแปรโอ้พระแม่คอยช่วยเรา
3. โอ้แม่มารีย์ราชินีของชาวคริสตัง
   พระแม่เป็นพลังหนุนนำให้ลูกทำดี
   จึงขอสรรเสริญเทิดเทินพระแม่มารีย์
   ลูกยินดีฉลองพระนามในวันนี้เอย
4. แม่ขอให้ลูกอย่าทำความชั่ว
   บาปเมามัวอย่าได้กลัวสู้มัน
   อย่าหนีจงสู้สุดชีวัน
   แม่เป็นประกันบาปมันจะพ่ายแพ้เอย

Misericordes sicut Pater

(รับ) Misericordes sicut Pater! Misericordes sicut Pater!
Misericordes sicut Pater! Misericordes sicut Pater!

1. ขอบพระทัยพระบิดาผู้เปี่ยมเมตตา in aeternum misericordia eius.
ทรงใช้ปัญญาสร้างโลกใหญ่ไพศาล in aeternum misericordia eius.
ทรงนำประชาพาข้ามห้วงกาล in aeternum misericordia eius.
ต้อนรับลูกหลานประทานอภัย in aeternum misericordia eius. (รับ)
2. ขอบพระทัยพระบุตราแสงเจิดจ้าแห่งชาติใดใด in aeternum misericordia eius.
ทรงรักเราเรื่อยไปด้วยใจจริงแท้ in aeternum misericordia eius.
เฉกเช่นพระองค์เราประสงค์เผื่อแผ่ in aeternum misericordia eius.
ใฝ่ใจเหลียวแลคนลำบากยากไร้ in aeternum misericordia eius. (รับ)
3. วอนพระจิตเจ้ามอบพระพรเจ็ดประการ in aeternum misericordia eius.
ความดีเบ่งบานทุกข์ร้อนผ่อนคลาย in aeternum misericordia eius.
ทรงปลอบโยนเรา เราจึงปลอบโยนได้ in aeternum misericordia eius.
รักอดทนไม่วายไม่หน่ายคลายหวัง in aeternum misericordia eius. (รับ)
4. ขอทรงบันดาลสันติสุขแก่เรา in aeternum misericordia eius.
ด้วยโลกต่างเฝ้ารอข่าวดีนั้น in aeternum misericordia eius.
คนต่ำต้อยจงสุขใจหมั่นอภัยให้กัน in aeternum misericordia eius.
พสุธาและสวรรค์พลันฟื้นอีกครา in aeternum misericordia eius. (รับ)

Blessed are the
merciful, for they will
receive mercy.

YEAR OF MERCY

Merciful like the Father

JUBILEE YEAR OF MERCY

Dec. 8, 2015 - Nov. 20, 2016